

HOF VAN BEROEP GENT, 1 JUNI 2018, TIENDE KAMER

Datum van uitspraak

1 juni 2018

Notitienummer griffie

2017/NT/1052

- A. C. K.

(alias A. K.) en 7 andere

Notitienummer parket-generaal

2017/PG6/485

2017/VJ11/1052

2017/PGG/485 - 2017/VJ11/1052

Not.nr. BG.37.L6.000961/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. **E. S.**,
met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Nigeria) op (...),
met woonstkeuze bij haar raadsman mr. P. J.,
advocaat met kantoor te (...)
- burgerlijke partij –

2. nr. **S. E.**,
met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Nigeria) op (...),
met woonstkeuze bij haar raadsman mr. P. J.,
advocaat met kantoor te (...)
- burgerlijke partij –

3. nr. **PAG-ASA VZW**,

met maatschappelijke zetel te (...) ingeschreven met KBO-nummer (...),

- burgerlijke partij –

4. nr. **PAYOKE VZW,**

met maatschappelijke zetel te (...) ingeschreven met KBO-nummer (...),

- burgerlijke partij –

5. nr. **E. E.,**

geboren op (...),

met woonstkeuze bij haar raadsman mr. P. J., advocaat met kantoor te (...)

- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. **A. C. K.,** met Nigeriaanse nationaliteit,

geboren te (...) (Nigeria) op (...),

zonder beroep,

verblijvende te (...)

alias A. K., geboren te (...) (Nigeria) op (...),

thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge (...)

- beklaagde –

2. nr. **A. R.,** met Nigeriaanse nationaliteit,

geboren te (...) (Nigeria) op (...), zonder beroep,

verblijvende te (...)

thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge, (...)

- beklaagde –

3. nr. **I. U.,** met Nigeriaanse nationaliteit,

geboren te (...) (Nigeria) op (...), zonder beroep,

verblijvende te (...)

alias I. U., geboren op (...),
thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge, (...)
- beklaagde -

4. nr. **E. A.**, met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Nigeria) op (...), zonder beroep,
met verblijfplaats te (...),
- beklaagde -

5. nr. **O. A.**, met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Nigeria) op (...), zonder beroep,
wonende te (...)
thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge, (...),
- beklaagde -

6. nr. **C. A.**, met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...), Nigeria op (...), zonder beroep,
verblijvende te (...),
alias **O. D. (o.)**
thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge, (...)
- beklaagde -

7. nr. **I. G.**, met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Nigeria) op (...), zonder beroep,
verblijvende te (...)
thans aangehouden en opgesloten in het Penitentiair Complex te Brugge, (...),
- beklaagde -

8. nr. **D. T. A.**, met Nigeriaanse nationaliteit,
geboren te (...) (Zuid-Afrika) op (...),
tuinier,

wonende te (...)

- beklaagde -

Volgens de aanhangig makende akte verdacht van:

"DE EERSTE, DE TWEEDE, DE DERDE, DE VIERDE, DE VIJFDE, DE ZESDE, DE ZEVENDE EN DE ACHTSTE

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt,

te Oostende en bij samenhang elders In het Rijk, onder meer in Antwerpen, alsook buiten het Rijk, meer bepaald in Italië, op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode van 1 januari 2013 tot en met 10 juni 2017, terwijl de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet en de feiten hieronder zullen worden uitgesplitst per verdachte.

A/ inbreuk op de artikelen 66 ,433 quinquies, §1, 1°, §2 en §4, 433 septies 1°, 2°, 3°, 4°, 6° en 433 octies 2° van het Strafwetboek, het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

- met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, met name voor wat betreft het slachtoffer E. E., geboren op (...) en in de mate haar naam hieronder vermeld staat bij de afzonderlijke verdachten;
- met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;
- met de omstandigheid dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang;
- met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht;
- met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt;

- met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet;

meer bepaald:

De eerste,

voor een totale periode van 1 januari 2013 tot en met 5 februari 2017.

1. minstens ten nadele van:

- o E. S., gedurende een periode van anderhalf jaar voorafgaand aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
- o A. L., gedurende een niet nader bepaalde periode van twee tot drie maanden die voorafging aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
- o S. E., gedurende een periode van vier maanden voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
- o E. C., gedurende een periode van 01 januari 2015 tot 05 februari 2017,
- o I. J., gedurende een periode van een tweetal weken voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
- o B. S., gedurende een periode van vierentwintig maanden voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
- o E. J., sedert december 2016 tot aan de tussenkomst,
- o E. V., vanaf 14 mei 2016 gedurende een periode van dertien maanden,
- o I. G., gedurende een periode van 23 oktober 2015 tot 05 februari 2017,
- o De niet nader geïdentificeerde dame met de naam O. E., gedurende een periode van 11 maart 2016 tot 08 februari 2017,
- o De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "T.", gedurende een periode van 26 september 2016 tot 06 februari 2017,
- o De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "Beauty", gedurende een periode van 01 augustus 2016 tot 06 februari 2017,
- o De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "D.", gedurende een periode van 01 Juli 2016 tot 18 december 2016,
- o De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder nummer (...), gedurende een periode van 19 mei 2016 tot 07 Juli 2016,
- o De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "J.", gedurende een periode van 13 maart 2016 tot 07 januari 2017,
- o De niet nader geïdentificeerde dame met de naam J. S., gedurende één niet nader bepaalde week in de periode voorafgaand aan de intercepties in huldig dossier,

Tweede

2. minstens ten nadele van:

- E. S., gedurende een periode van anderhalf jaar voorafgaand aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
- E. C., gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan 05 februari 2017,
- A. U., gedurende een periode van 25 december 2016 tot 18 januari 2017,
- I. U., gedurende een periode van 14 mei 2014 tot de start van haar zwangerschap,

Derde

3. minstens ten nadele van
 - E. S., gedurende een periode van anderhalf jaar voorafgaand aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
 - A. I., gedurende een periode van twee tot drie maanden voorafgaand aan 18 januari 2017,
 - E. C., gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan 05 februari 2017,
 - B. S. sedert 18 augustus 2016 tot 05 februari 2017,

Vierde

4. ten nadele van een niet nader bepaald aantal meisjes, doch minstens drie meisjes, waaronder E. C., ten aanzien van wie hij als Black Taxi fungeerde, en waarbij hij evenzeer betrokken was bij het huren van appartementen, dit in de periode 13 september 2016 tot 17 januari 2017,

Vijfde

5. minstens ten nadele van
 - E. C., gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan 05 februari 2017,
 - I. J., een niet nader bepaalde periode voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
 - E. L., op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode van 21 november 2016 tot 24 maart 2017,
 - E. V., gedurende een periode van 01 januari 2017 tot 24 maart 2017,
 - E. G., gedurende een periode van 01 november 2016 tot 24 maart 2017,
 - O. O. Q. , niet nader bepaalde tijdstippen gedurende de periode van 26 maart 2016 tot 27 mei 2017,

Zesde

6. minstens ten nadele van
 - E. V., gedurende een periode van 01 januari 2017 tot 24 maart 2017,
 - E. L., gedurende een periode van 28 december 2016 tot 23 maart 2017,
 - E. E. (minderjarig, geboren op (...)), gedurende een periode van 07 januari 2017 tot 29 januari 2017,

- E. G., gedurende een periode van 18 februari 2017 tot 19 maart 2017,
- I. G., gedurende een periode van 06 februari 2017 tot 26 april 2017,

Zevende

7. minstens ten nadele van
- E. V., gedurende een periode vanaf 01 januari 2017 tot 24 maart 2017,
 - E. L., gedurende een periode van 28 december 2016 tot 23 maart 2017,
 - E. E., (minderjarig, geboren op (...)), gedurende een periode van 07 januari 2017 tot 29 januari 2017,
 - E. G., gedurende een periode van 18 februari 2017 tot 19 maart 2017,
 - O. I. L., gedurende drie maanden voorafgaandelijk aan haar aantreffen op 10 juni 2017,

Achtste

8. ten nadele van een niet nader bepaald aantal meisjes, doch minstens drie meisjes, waaronder E. C., S. E. en I. J., ten aanzien van wie hij als Black Taxi fungeerde, dit in de periode van 01 januari 2017 tot en met 05 februari 2017,

B/ Bij inbreuk op de artikelen 66, 100 ter, 380 §§ 4. 4° en § 7, 381 en 382 §§1 en 4 van het Strafwetboek, op welke manier ook, de ontucht of prostitutie van een minderjarige boven de volle leeftijd van zestien jaar te hebben geëxploiteerd,

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet,

meer bepaald:

Zesde en zevende

- Ten nadele van E. E., (minderjarig, geboren op (...)), gedurende een periode van 07 januari 2017 tot 29 januari 2017,

C/ Bij inbreuk op de artikelen 66, 380 §§ 1.1° § 3.1° en 2° en § 7, en 382 §§1 en 4 en 483 van het Strafwetboek, ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie,

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang,

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet,

meer bepaald:

Eerste

1. minstens ten nadele van:

- E. S., gedurende een periode van anderhalf jaar voorafgaand aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
- A. I., gedurende een niet nader bepaalde periode van twee tot drie maanden die voorafging aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
- S. E., gedurende een periode van vier maanden voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
- E. C., gedurende een periode van 01 januari 2015 tot 05 februari 2017,
- I. J., gedurende een periode van een tweetal weken voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
- B. S., gedurende een periode van vierentwintig maanden voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
- E. J., sedert december 2016 tot aan de tussenkomst,
- E. V., vanaf 14 mei 2016 gedurende een periode van dertien maanden,
- I. G., gedurende een periode van 23 oktober 2015 tot 05 februari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame met de naam O. E., gedurende een periode van 11 maart 2016 tot 08 februari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "T.", gedurende een periode van 26 september 2016 tot 06 februari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "Beauty", gedurende een periode van 01 augustus 2016 tot 06 februari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "D.", gedurende een periode van 01 juli 2016 tot 18 december 2016,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder nummer (...), gedurende een periode van 19 mei 2016 tot 07 juli 2016,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "J.", gedurende een periode van 13 maart 2016 tot 07 januari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame met de naam J. S., gedurende één niet nader bepaalde week in de periode voorafgaand aan de intercepties in huidig dossier,

Tweede

2. minstens ten nadele van:

- E. S., gedurende een periode van anderhalf jaar voorafgaand aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
- E. C., gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan 05 februari 2017,
- A. I., gedurende een periode van 25 december 2016 tot 18 januari 2017,
- I. U., gedurende een periode van 14 mei 2014 tot de start van haar zwangerschap.

Derde

3. minstens ten nadele van
 - E. S., gedurende een periode van anderhalf jaar voorafgaand aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
 - A. I., gedurende een periode van twee tot drie maanden voorafgaand aan 18 januari 2017,
 - E. C., gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan 05 februari 2017,
 - B. S. sedert 18 augustus 2016 tot 05 februari 2017,

Vierde

4. ten nadele van een niet nader bepaald aantal meisjes, doch minstens drie meisjes, waaronder E. C., ten aanzien van wie hij als Black Taxi fungeerde, en waarbij hij evenzeer betrokken was bij het huren van appartementen, dit in de periode 13 september 2016 tot 17 januari 2017,

Vijfde

5. minstens ten nadele van
 - E. C., gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan 05 februari 2017,
 - I. J., een niet nader bepaalde periode voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
 - E. L., op niet nader bepaalde tijdstippen In de periode van 21 november 2016 tot 24 maart 2017,
 - E. V., gedurende een periode van 01 januari 2017 tot 24 maart 2017,
 - E. G., gedurende een periode van 01 november 2016 tot 24 maart 2017,
 - O. O. Q., op niet nader bepaalde tijdstippen gedurende de periode 26 maart 2016 tot 27 mei 2017,

Zesde

6. minstens ten nadele van

- E. V., gedurende een periode van 01 januari 2017 tot 24 maart 2017,
- E. L., gedurende een periode van 28 december 2016 tot 23 maart 2017,
- E. G., gedurende een periode van 18 februari 2017 tot 19 maart 2017,
- I. G., gedurende een periode van 06 februari 2017 tot 26 april 2017,

Zevende

7. minstens ten nadele van
- E. V., gedurende een periode vanaf 01 Januari 2017 tot 24 maart 2017,
 - E. L., gedurende een periode van 28 december 2016 tot 23 maart 2017,
 - E. G., gedurende een periode van 18 februari 2017 tot 19 maart 2017,
 - O. I. L., gedurende drie maanden voorafgaandelijk aan haar aantreffen op 10 Juni 2017,

Achtste

8. ten nadele van een niet nader bepaald aantal meisjes, doch minstens drie meisjes, waaronder E. C., S. E. en I. J., ten aanzien van wie hij als Black Taxi fungeerde, dit in de periode 01 januari 2017 tot en met 05 februari 2017,

D/ Bij inbreuk op artikel 66 van het Strafwetboek en op de artikelen 1 en 77 bis, 77 quater 1° , 2°, 3°, 4° en 6° en artikel 77 quinquies 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of het Indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, met name voor wat betreft het slachtoffer E. E., geboren op (...) en in de mate haar naam hieronder vermeld staat bij de afzonderlijke verdachten,

met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken;

met de omstandigheid dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang;

met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht;

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt; met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

meer bepaald:

eerste

1. minstens ten nadele van:

- E. S., gedurende een periode van anderhalf jaar voorafgaand aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
- A. I., gedurende een niet nader bepaalde periode van twee tot drie maanden die voorafging aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
- S. E., gedurende een periode van vier maanden voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
- E. C., gedurende een periode van 01 januari 2015 tot 05 februari 2017,
- I. J., gedurende een periode van een tweetal weken voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
- B. S., gedurende een periode van vierentwintig maanden voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
- E. J., sedert december 2016 tot aan de tussenkomst
- E. V., vanaf 14 mei 2016 gedurende een periode van dertien maanden,
- I. G., gedurende een periode van 23 oktober 2015 tot 05 februari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame met de naam O. E., gedurende een periode van 11 maart 2016 tot 08 februari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "T.", gedurende een periode van 26 september 2016 tot 06 februari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "Beauty", gedurende een periode van 01 augustus 2016 tot 06 februari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "D.", gedurende een periode van 01 juli 2016 tot 18 december 2016,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder nummer (...), gedurende een periode van 19 mei 2016 tot 07 Juli 2016,
- De niet nader geïdentificeerde dame in het telefoontoestel van A. C. K. gekend onder "J.", gedurende een periode van 13 maart 2016 tot 07 januari 2017,
- De niet nader geïdentificeerde dame met de naam J. S., gedurende één niet nader bepaalde week in de periode voorafgaand aan de intercepties in huidig dossier,

Tweede

2. minstens ten nadele van:
 - E. S., gedurende een periode van anderhalf jaar voorafgaand aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
 - E. C., gedurende een periode van 01 januari 2014 tot 05 februari 2017,
 - A. I., gedurende een periode van 25 december 2016 tot 18 januari 2017,
 - I. U., gedurende een periode van 14 mei 2014 tot de start van haar zwangerschap,

Derde

3. minstens ten nadele van
 - E. S., gedurende een periode van anderhalf jaar voorafgaand aan de tussenkomst de dato 18 januari 2017,
 - A. I., gedurende een periode van twee tot drie maanden voorafgaand aan 18 januari 2017,
 - E. C., gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan 05 februari 2017,
 - B. S. sedert 18 augustus 2016 tot 05 februari 2017,

Vierde

4. ten nadele van een niet nader bepaald aantal meisjes, doch minstens drie meisjes, waaronder E. C., ten aanzien van wie hij als Black Taxi fungeerde, en waarbij hij evenzeer betrokken was bij het huren van appartementen, dit in de periode 13 september 2016 tot 17 januari 2017,

Vijfde

5. minstens ten nadele van
 - E. C., gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan 05 februari 2017,
 - I. J., een niet nader bepaalde periode voorafgaand aan de tussenkomst de dato 05 februari 2017,
 - E. L., op niet nader bepaalde tijdstippen in de periode 21 november 2016 tot 24 maart 2017,
 - E. V., gedurende een periode van 01 januari 2017 tot 24 maart 2017,
 - E. G., gedurende een periode van 01 november 2016 tot 24 maart 2017,
 - O. O. Q. , op niet nader bepaalde tijdstippen gedurende de periode 26 maart 2016 tot 27 mei 2017,
 - R. J., gedurende een periode van midden april 2017 tot 27 april 2017,
 - O. L., gedurende een periode van midden april 2017 tot 27 april 2017,
 - O. M., gedurende een periode van midden april 2017 tot 27 april 2017,
 - E. A., gedurende een periode van 01 juli 2016 tot 24 maart 2017,

- E. E., (minderjarig, geboren op (...)), gedurende een periode van 07 januari 2017 tot 29 januari 2017,

Zesde

6. minstens ten nadele van
 - E. V., gedurende een periode van 01 januari 2017 tot 24 maart 2017,
 - E. L., gedurende een periode van 28 december 2016 tot 23 maart 2017,
 - E. E. (minderjarig, geboren op (...)), gedurende een periode van 07 januari 2017 tot 29 januari 2017,
 - E. G., gedurende een periode van 18 februari 2017 tot 19 maart 2017,
 - I. G., gedurende een periode van 06 februari 2017 tot 26 april 2017,
 - O. I. L., gedurende drie maanden voorafgaandelijk aan haar aantreffen op 10 juni 2017,

Zevende

7. minstens ten nadele van
 - E. V., gedurende een periode vanaf 01 januari 2017 tot 24 maart 2017,
 - E. L., gedurende een periode van 28 december 2016 tot 23 maart 2017,
 - E. E., (minderjarig, geboren op (...)), gedurende een periode van 07 januari 2017 tot 29 januari 2017,
 - E. G., gedurende een periode van 18 februari 2017 tot 19 maart 2017,
 - O. I. L., gedurende drie maanden voorafgaandelijk aan haar aantreffen op 10 juni 2017,

Achtste

8. ten nadele van een niet nader bepaald aantal meisjes, doch minstens drie meisjes, waaronder E. C., S. E. en I. J., ten aanzien van wie hij als Black Taxi fungeerde, dit in de periode 01 januari 2017 tot en met 05 februari 2017,

De eerste, de tweede, de vijfde en de zesde

E/ Bij inbreuk op de artikelen 100 ter, en 383 bis §§ 1 en 2 van het Strafwetboek, wetens zinnebeelden, voorwerpen, films, foto's, dia's of andere beeld dragers die houdingen of seksuele handelingen met pornografisch karakter voorstellen waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld, in zijn bezit te hebben gehad of zich, met kennis van zaken, via een informaticasysteem of enig ander technologisch middel, de toegang daartoe te hebben verschaft, namelijk een filmpje dat op de GSM werd bewaard,

bij samenhang te Antwerpen op datum van een zoeking in de periode van 01 februari 2017 tot en met 31 mei 2017.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Overwegende dat het wederrechtelijk vermogen werd berekend op basis van de verklaringen van de slachtoffers en de eigen verklaringen van de beklaagden, waarbij de inkomsten van de meisjes die niet konden worden geïdentificeerd of niet konden worden verhoord niet in rekening konden worden gebracht.

Overwegende dat de gedaagden ingevolge deze schriftelijke vordering tegenspraak kunnen voeren.

DE EERSTE, DE TWEDE, DE DERDE, DE VIERDE, DE VIJFDE, DE ZESDE, DE ZEVENDE EN DE ACHTSTE

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 2° en 43 van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (B.S. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring:

In hoofde van A. C. K. (de eerste):

Van een bedrag van **407.020 euro**, meer bepaald

$131.280 + 7.200 + 10.400 + 150.000 + 1.280 + 28.800 + 11.880 + 43.680 + 22.500 = 407.020$
euro

Waarbij dient opgemerkt dat lopende het onderzoek een cashbedrag van 205 euro in beslag werd genomen (PV 2538/17), en waarbij een rekening (...) bij Belfius in beslag werd genomen waarop een bedrag van 1.989.26 euro in beslag werd genomen (PV 3062/17), waarop de verbeurdverklaring kan worden toegerekend

In hoofde van A. R. (de tweede):

Een bedrag van **125.730 euro**, meer bepaald

$(98.460 + 148.500 + 4.500)/2 = 125.730$ euro

Waarbij dient opgemerkt dat lopende het onderzoek een cashbedrag van **60 euro** in beslag werd genomen (PV 3180/17), waarop de verbeurdverklaring kan worden toegerekend

In hoofde van I. U. (de derde):

Een bedrag van 125.730 euro, meer bepaald

$(98.460 + 148.500 + 4.500)/2 = 125.730$ euro

In hoofde van E. A. (de vierde):

Een bedrag van 1.440 euro, meer bepaald

Een wekelijks bedrag van 80 euro voor een periode van 13.09.2016 tot 17.01.2017 (zijnde een periode van 18 weken): $80 \times 18 = 1.440$ euro

In hoofde van O. A. (de vijfde):

Een bedrag van 25.675 euro

+ Verbeurdverklaring vorderen van zijn onroerend goed te (...), waarop onroerend beslag werd gelegd door de onderzoeksrechter!!

namelijk:

het onroerend goed gelegen te (...), gekend in het kadaster onder (...), zijnde een appartement met oppervlakte van 1 a 25 ca

Waarbij dient opgemerkt dat lopende het onderzoek een cashbedrag van **590 euro** in beslag werd genomen (PV 6721/17), waarop de verbeurdverklaring kan worden toegerekend

In hoofde van C. A. (de zesde):

Een bedrag van 7.370 euro, meer bepaald

$$(2.506 + 1.125 + 1.575 + 324 + 810)/2 + 4.200 = 7.370 \text{ euro}$$

In hoofde van I. G. (de zevende):

Een bedrag van 3.170 euro, meer bepaald

$$(2.506 + 1.125 + 1.575 + 324 + 810)/2 = 3.170 \text{ euro}$$

In hoofde van D. T. A. (de achtste):

Een bedrag van 360 euro.

Waarbij dient opgemerkt dat lopende het onderzoek een cashbedrag van **325 euro** in beslag werd genomen (PV 2505/17), waarop de verbeurdverklaring kan worden toegerekend

Zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of de inkomsten uit de belegde voordelen, hetzij het equivalent bedrag van het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen doch niet kon worden teruggevonden in het vermogen van de verdachte."

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B17, besliste bij vonnis van 20 september 2017 op tegenspraak als volgt:

“1. Strafrechtelijk

in hoofde van de eerste beklaagde A. C. K.

Zegt voor recht dat de In de dagvaarding weerhouden aliassen terecht werden toegewezen aan deze beklaagde.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A1, C1, D1 en E bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een gevangenisstraf van ACHT (8) JAAR EFFECTIEF

en

een geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR).

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 59 en 60 van de programmawet van 25.12.2016, voormelde geldboete met **zeventig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ACHTDUIZEND EURO (8.000,00 EUR) te vermenigvuldigen met ZESTIEN (16) SLACHTOFFERS.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

De veroordeelde Is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR).**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 433 novies, 1° Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. Voor een termijn van **TIEN(10)JAAR.**

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **VIERHONDERD EN ZEVEN DUIZEND EN TWINTIG EURO (407.020,00 EUR).**

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van **VIERHONDERD EN ZEVEN DUIZEND EN TWINTIG EURO (407.020,00 EUR)**, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **TWEEHONDERD EN VIJF EURO (205,00 EUR)** en het saldo van de in beslag genomen rekening (...) t.b.v. **DUIZEND NEGENHONDERD NEGENENTACHTIG EURO EN ZESENTWINTIG CENT (1.989,26 EUR)** kunnen toegerekend worden.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de

federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2,4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot zijn dagvaardings- en beroepskosten, in totaal begroot op **HONDERD DRIEËNDERTIG EURO EN TIEN CENT (133,10 EUR)** en **ÉÉN/VIJFDE** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **DRIEDUIZEND HONDERD ÉÉNENVIJFTIG EURO EN NEGEN CENT (3.151,09 EUR)**.

In hoofde van de tweede beklagde A. R.

Zegt voor recht dat de in de dagvaarding weerhouden aliansen terecht werden toegewezen aan deze beklagde.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A2, C2, D2 en E bewezen en veroordeelt de beklagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf** van **ZES (6) JAAR EFFECTIEF**

en

een **geldboete** van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 59 en 60 van de programmawet van 25.12.2016, voormelde geldboete met zeventig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ACHTDUIZEND EURO (8.000,00 EUR) te vermenigvuldigen met VIER (4) SLACHTOFFERS**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

De veroordeelde Is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 433novies,1° Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **TIEN (10) JAAR**.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **HONDERD VIJFENTWINTIG DUIZEND EN ZEVENHONDERD DERTIG EURO (125.730,00 EUR)**.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van **HONDERD VIJFENTWINTIG DUIZEND EN ZEVENHONDERD DERTIG EURO (125.730,00 EUR)**, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **ZESTIG EURO (60,00 EUR)** kunnen toegerekend worden.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot zijn dagvaardings- en beroepskosten, in totaal begroot op **HONDERD EN ZES EURO EN ZEVENTIG CENT (106,70 EUR)** en **DRIE/TWINTIGSTEN** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **DRIEDUIZEND HONDERD ÉÉNENVUFTIG EURO EN NEGEN CENT (3.151,09 EUR)**.

in hoofde van de derde beklaagde I. U.

Zegt voor recht dat de in de dagvaarding weerhouden aliansen terecht werden toegewezen aan deze beklaagde.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A3, C3 en D3 bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf** van **VIER (4) JAAR EFFECTIEF**

en

een **geldboete** van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 59 en 60 van de programmawet van 25.12.2016, voormelde geldboete met **zeventig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ACHTDUIZEND EURO (8.000,00 EUR) te vermenigvuldigen met VIER (4) SLACHTOFFERS**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 433novies, 1° Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VUF (5) JAAR**.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **HONDERD VIJFENTWINTIG DUIZEND EN ZEVENHONDERD DERTIG EURO (125.730,00 EUR)**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013) (artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te

betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot haar dagvaardings- en beroepskosten, in totaal begroot op **NIHIL** en **ÉÉN/TIENDE** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **DRIEDUIZEND HONDERD ÉÉNENVIJFTIG EURO EN NEGEN CENT (3.151,09 EUR)**.

in hoofde van de vierde beklaagde E. A.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A4, C4 en D4 bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf** van **DERTIG (30) MAANDEN**

en

een **geldboete** van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 59 en 60 van de programmawet van 25.12.2016, voormelde geldboete met zeventig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ACHTDUIZEND EURO (8.000,00 EUR) te vermenigvuldigen met DRIE (3) SLACHTOFFERS**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde hoofdvrijheidsstraf gaat vijf jaar gevangenis niet te boven.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van:

- **VIJF (5) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken gevangenisstraf van DERTIG (30) MAANDEN;**
- **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR).**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 433novies, 1° Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **VIJF (5) JAAR**.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die

rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **DUIZEND VIERHONDERD VEERTIG EURO (1.440,00 EUR)**.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van **DUIZEND VIERHONDERD VEERTIG EURO (1.440,00 EUR)**, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **VIERHONDERD VIJFENZESTIG EURO (465,00 EUR)** kunnen toegerekend worden.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **EENENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013) (artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2, 4 §1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot zijn dagvaardings- en beroepskosten, in totaal begroot op **TWEEËNNEGENTIG EURO EN ZEVENENVEERTIG CENT (92,47 EUR)** en **ÉÉN/TWINTIGSTE** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **DRIEDUIZEND HONDERD ÉÉNENVUFTIG EURO EN NEGEN CENT (3.151,09 EUR)**.

in hoofde van de vijfde beklaagde O. A.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A5, C5, D5 en E bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

Een **gevangenisstraf** van **NEGEN (9) JAAR EFFECTIEF**

en

een **geldboete** van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 59 en 60 van de programmawet van 25.12.2016, voormelde geldboete met **zeventig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ACHTDUIZEND EURO (8.000,00 EUR)** te vermenigvuldigen met **ELF (11) SLACHTOFFERS**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden dooreen gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 433novies,1° Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. Voor een termijn van **TIEN (10) JAAR**.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de Inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van, **VIJFENTWINTIG DUIZEND ZESHONDERD VUFENZEVENTIG EURO (25.675,00 EUR)**.

Zegt voorrecht dat ten aanzien van het bedrag van **VIJFENTWINTIG DUIZEND ZESHONDERD VUFENZEVENTIG EURO (25.675,00 EUR)**, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV rekening gestorte gelden ten belope van **VIJFHONDERD NEGENTIG EURO (590,00 EUR)** kunnen toegerekend worden.

Verklaart verbeurd **het onroerend goed gelegen te (...), kadastraal gekend (...), zijnde een appartement met oppervlakte van 1 a 25 ca.**

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake Justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013) (artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende

de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de Juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot zijn dagvaardings- en beroepskosten, in totaal begroot op **NIHIL** en **ÉÉN/VIJFDE** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **DRIEDUIZEND HONDERD ÉÉNENVIJFTIG EURO EN NEGEN CENT (3.151,09 EUR)**.

In hoofde van de zesde beklaagde C. A.

Zegt voor recht dat de in de dagvaarding weerhouden aliassen terecht werden toegewezen aan deze beklaagde.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A6, B, C6, D6 en E bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf** van **VIJF (5) JAAR EFFECTIEF**

en

een **geldboete** van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 59 en 60 van de programmawet van 25.12.2016, voormelde geldboete met **zeventig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt **op ACHTDUIZEND EURO (8.000,00 EUR) te vermenigvuldigen met VIJF (5) SLACHTOFFERS**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zalmogen vervangen worden dooreen gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 433novies,1° Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **TIEN (10) JAAR**.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **ZEVENDUIZEND DRIEHONDERD EN ZEVENTIG EURO (7.370,00 EUR)**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017, tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot zijn dagvaardings- en beroepskosten, In totaal begroot op **NIHIL** en **DRIE/TWINTIGSTEN** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **DRIEDUIZEND HONDERD ÉÉNENVIJFTIG EURO EN NEGEN CENT (3.151,09 EUR)**.

in hoofde van de zevende beklaagde I. G.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A7, B, C7 en D7 bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf** van **VIER (4) JAAR EFFECTIEF**

en

een **geldboete** van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 59 en 60 van de programmawet van 25.12.2016, voormelde geldboete met **zeventig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ACHTDUIZEND EURO (8.000,00 EUR) te vermenigvuldigen met VIJF (5) SLACHTOFFERS.**

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de uitgesproken geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR).**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 433novies,1° Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **TIEN (10) JAAR.**

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **DRIEDUIZEND HONDERD EN ZEVENTIG EURO (3.170,00 EUR).**

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2,4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot haar dagvaardings- en beroepskosten, in totaal begroot op **NIHIL** en **ÉÉN/TIENDE** van de kosten van het geding, In totaal begroot op **DRIEDUIZEND HONDERD ÉÉNENVIJFTIG EURO EN NEGEN CENT (3.151,09 EUR)**.

in hoofde van de achtste beklaagde D. T. A.

Verklaart de feiten onder tenlasteleggingen A8, C8 en D8 bewezen en veroordeelt de beklaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, tot:

een **gevangenisstraf** van **ACHTTIEN (18) MAANDEN**

en

een **geldboete** van **DUIZEND EURO (1.000,00 EUR)**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 59 en 60 van de programmawet van 25.12.2016, voormelde geldboete met **zeventig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ACHTDUIZEND EURO (8.000,00 EUR) te vermenigvuldigen met DRIE (3) SLACHTOFFERS**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden dooreen gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

De veroordeelde is nog niet veroordeeld geweest tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, en de opgelegde hoofdvrijheidsstraf gaat vijf jaar gevangenis niet te boven.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van:

- **VIJF (5) JAAR voor wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf van ACHTTIEN (18) MAANDEN, behoudens de reeds ondergane voorlopige hechtenis:**
- **DRIE (3) JAAR voor wat betreft de HELFT van de geldboete van DUIZEND EURO (1.000,00 EUR).**

Verklaart de veroordeelde tevens overeenkomstig art. 433novies, 1° Sw. **ontzet** uit alle rechten voorzien in art. 31 eerste lid Sw. voor een termijn van **TIEN (10) JAAR**.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van **DRIEHONDERD ZESTIG EURO (360,00 EUR)**.

Zegt voor recht dat ten aanzien van het bedrag van **DRIEHONDERD ZESTIG EURO (360,00 EUR)**, verbeurd verklaard conform art. 43bis Sw., de in beslag genomen en op de COIV

rekening gestorte gelden ten belope van **DRIEHONDERD VIJFENTWINTIG EURO (325,00 EUR)** kunnen toegerekend worden.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20 EUR)** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR + 70 decimes = TWEEHONDERD EURO (200,00 EUR)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG EURO (20,00 EUR)** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand overeenkomstig art. 2,4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot zijn dagvaardings- en beroepskosten, in totaal begroot op **ZESENTWINTIG EURO EN VEERTIG CENT (26,40 EUR)** en **ÉÉN/TWINTIGSTE** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **DRIEDUIZEND HONDERD ÉÉNENVUFTIG EURO EN NEGEN CENT (3.151,09 EUR)**.

Overtuigingsstukken

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-1° Sw. de overtuigingsstukken **BG/17/4317, BG/17/4319, BG/17/4341, BG/17/4342, BG/17/4347, BG/17/4348, BG/17/4349, BG/17/4350, BG/17/4430, BG/17/1403, BG/17/1091 (enkel 10, 11,12 en 13), BG/17/1323,**

BG/17/X437, B6/17/1240, BG/17/1089, BG/17/1088, BG/17/1087, BG/17/1084, BG/17/1083, BG/17/1082, BG/17/1078, BG/17/3028, BG/17/3027, BG/17/3026, BG/17/3021, BG/17/3022, BG/17/3020, BG/17/3019, BG/17/3368, BG/17/4346, BG/17/4345, BG/17/4344, BG/17/4343, BG/17/43B1, BG/17/442S, BG/17/4424, BG/17/4423, BG/17/4426, BG/17/4427, BG/17/4428, BG/17/4429, BG/17/4340, BG/17/4339, BG/17/4338, BG/17/4337, BG/17/4336, BG/17/433S, BG/17/4334, BG/17/4333, BG/17/4332, BG/17/4320, BG/17/4748, BG/17/4747, BG/17/108S, BG/17/1237, BG/17/4318 en BG/17/4316, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42-2° Sw. de overtuigingsstukken **BG/17/3101** en **BG/17/1930**, dewelke het voorwerp uitmaakten van, gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van voormelde feiten.

Stelt de overtuigingsstukken **BG/17/2883**, **BG/17/2862**, **BG/17/2773**, **BG/17/0915**, **BG/17/2132**, **BG/17/1091** (behalve 10, 11, 12 en 13), **BG/17/1238**, **BG/17/3696** en **BG/17/3105** ter beschikking van het **Openbaar Ministerie** om ermee te handelen als naar recht.

Beveelt de **teruggave** van de inbeslaggenomen geldsom van **HONDERD EN TIEN EURO (110,00 EUR)**, welke neergelegd werd bij het Centraal Orgaan voor Inbeslagneming en Verbeurdverklaring aan de rechtmatige eigenaar.

Beveelt de **teruggave** van de inbeslaggenomen geldsom van **DUIZEND VIJFHONDERD EN TWINTIG EURO (1.520,00 EUR)**, welke neergelegd werd bij het Centraal Orgaan voor Inbeslagneming en Verbeurdverklaring aan de rechtmatige eigenaar, zijnde OMENOGOR Unice.

Beveelt de **teruggave** van de inbeslaggenomen geldsom van **HONDERD EURO (100,00 EUR)**, welke neergelegd werd bij het Centraal Orgaan voor Inbeslagneming en Verbeurdverklaring aan de rechtmatige eigenaar, zijnde E. V..

Beveelt de **teruggave** van de inbeslaggenomen geldsom van **VIJFHONDERD DERTIG EURO (530,00 EUR)**, welke neergelegd werd bij het Centraal Orgaan voor Inbeslagneming en Verbeurdverklaring aan de rechtmatige eigenaar, zijnde E. A..

2. Burgerlijk

2.1 De burgerlijke partij E. E. (...)

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond lastens vijfde, zesde en zevende beklagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk doch ongegrond lastens eerste, tweede, derde, vierde en achtste beklagde.

Veroordeelt dienvolgens de vijfde, zesde en zevende veroordeelde solidair en in solidum om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **TIENDUIZEND EURO (10.000,00 EUR)** vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 18.01.2017 tot heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op **DUIZEND DRIEHONDERD EN TWINTIG EURO (1.320,00 EUR)**.

Rekent toe aan deze burgerlijke partij de lastens vijfde, zesde en zevende beklagde verbeurd verklaarde goederen die door de veroordeelden in de plaats zijn gesteld van de waarden die toebehoorden aan deze burgerlijke partij, (art. 43bis lid 2 Sw.)

Wijst de vordering tot het uitvoerbaar bij voorraad te verklaren af als zijnde ongegrond.

2.2 De burgerlijke partij S. E.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond lastens eerste en achtste beklagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk doch ongegrond lastens tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en zevende beklagde.

Veroordeelt dienvolgens de eerste en achtste veroordeelde solidair en in solidum om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **ZESDUIZEND VIJFHONDERD EURO (6.500,00 EUR)** vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 05.12.2016 tot heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op **DUIZEND DRIEHONDERD EN TWINTIG EURO (1.320,00 EUR)**.

Rekent toe aan deze burgerlijke partij de lastens eerste en achtste beklagde verbeurd verklaarde goederen die door de veroordeelden in de plaats zijn gesteld van de waarden die toebehoorden aan deze burgerlijke partij, (art. 43bis lid 2 Sw.) Wijst de vordering tot het uitvoerbaar bij voorraad te verklaren af als zijnde ongegrond.

Beveelt de teruggave van de inbeslaggenomen geldsom van **DUIZEND VIJFHONDERD NEGENTIG EURO (1.590,00 EUR)**, welke neergelegd werd bij het Centraal Orgaan voor Inbeslagneming en Verbeurdverklaring aan deze burgerlijke partij.

2.3 De burgerlijke partij E. S.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond lastens eerste, tweede en derde beklagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk doch ongegrond lastens vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste beklagde.

Veroordeelt dienvolgens de eerste, tweede en derde veroordeelde solidair en in solidum om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **TWAALFDUIZEND EURO (12.000,00 EUR)** vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 18.07.2015 tot heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op **DUIZEND TWEEHONDERD EURO (1.200,00 EUR)**.

Rekent toe aan deze burgerlijke partij de lastens eerste, tweede en derde beklagde verbeurd verklaarde goederen die door de veroordeelden in de plaats zijn gesteld van de waarden die toebehoorden aan deze burgerlijke partij, (art. 43bis lid 2 Sw.)

Wijst de vordering tot het uitvoerbaar bij voorraad te verklaren af als zijnde ongegrond.

2.4 De burgerlijke partij PAG-ASA VZW

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste veroordeelde solidair en in solidum om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO (2.500,00 EUR)**, vergoedende intresten inbegrepen en vanaf heden de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op **VIJFHONDERD VIJFTIG EURO (450,00 EUR)**.

Rekent toe aan deze burgerlijke partij de lastens eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste beklagde verbeurd verklaarde goederen die door de veroordeelden In de plaats zijn gesteld van de waarden die toebehoorden aan deze burgerlijke partij, (art. 43bis lid2Sw.)

Wijst de vordering tot het uitvoerbaar bij voorraad te verklaren af als zijnde ongegrond.

2.5 De burgerlijke partij PAYOKE VZW

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste veroordeelde solidair en in solidum om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO (2.500,00 EUR)**, vergoedende intresten inbegrepen en vanaf heden de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op **VIJFHONDERD VIJFTIG EURO (450,00 EUR)**.

Rekent toe aan deze burgerlijke partij de lastens eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste beklagde verbeurd verklaarde goederen die door de veroordeelden in de plaats zijn gesteld van de waarden die toebehoorden aan deze burgerlijke partij, (art. 43bis lid 1 Sw.)

Wijst de vordering tot het uitvoerbaar bij voorraad te verklaren af als zijnde ongegrond.

Houdt in toepassing van art. 4 V. T. Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 22 september 2017 door de beklagde A. R. tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied te zijnen laste;
- 2 oktober 2017 door de beklagde A. C. K. tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied te zijnen laste;
- 2 oktober 2017 door de beklagde I. G. tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied te hare laste;
- 3 oktober 2017 door de beklagde C. A. vanuit de gevangenis tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied te zijnen laste;
- 6 oktober 2017 door de beklagde D. T. A. tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied te zijnen laste;
- 6 oktober 2017 door de beklagde I. U. tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied te hare laste;
- 6 oktober 2017 door de beklagde E. A. tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied te zijnen laste;
- 12 oktober 2017 door de raadsman van de beklagde C. A. tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied te zijnen laste;

- 18 oktober 2017 door de beklaagde O. A. tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied te zijnen laste;
- 18 oktober 2017 door het openbaar ministerie tegen alle beklaagden.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, op:

- 22 september 2017 door de raadsman van de beklaagde A. R.;
- 2 oktober 2017 door de raadsman van de beklaagde A. C. K.;
- 2 oktober 2017 door de raadsman van de beklaagde I. G.;
- 6 oktober 2017 door de raadsman van de beklaagde D. T. A.;
- 6 oktober 2017 door de raadsman van de beklaagde I. U.;
- 6 oktober 2017 door de raadsman van de beklaagde E. A.;
- 12 oktober 2017 door de raadsman van de beklaagde C. A.;
- 18 oktober 2017 door de raadsman van de beklaagde O. A.;
- 18 oktober 2017 door het openbaar ministerie;
- 18 oktober 2017 door de raadsman van de beklaagde A. R..

1.4 Op de rechtszitting van 5 januari 2018 legde het hof conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op vrijdag 20 april 2018.

De partijen verklaarden uitdrukkelijk dat conclusies die eventueel buiten de vastgelegde conclusietermijnen werden neergelegd, in het beraad mochten blijven.

Het hof stelt verder vast dat elke neergelegde conclusie uitgaat van de partij voor wie deze conclusie werd neergelegd.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 20 april 2018:

- de beklaagde A. C. K. in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester L. N., advocaat met kantoor te Brugge, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk,
- de beklaagde A. R. in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester S. D. M., advocaat met kantoor te De Haan, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk,
- de beklaagde I. U. in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester L. M., advocaat met kantoor te Brugge, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk,
- de beklaagde E. A. in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V. K., advocaat met kantoor te Sint-Kruis, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk,
- de beklaagde O. A. in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester R. V. S., advocaat met kantoor te Antwerpen, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk,
- de beklaagde C. A. in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester L. M., advocaat met kantoor te Brugge, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk,

- de beklaagde I. G. in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester F. D., advocaat met kantoor te Sint-Kruis, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk,
- de beklaagde D. T. A. in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V. K., advocaat met kantoor te Sint-Kruis, tevens bijgestaan door de aangestelde tolk,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van C. P., substituut-procureur-generaal,
- de burgerlijke partijen, voormeld, in hun middelen vertegenwoordigd door meester B. S., in eigen naam en namens meester Johan Persyn, beiden advocaat met kantoor te Brugge,

dit alles in het Nederlands, behoudens de verklaringen van de voormelde beklaagden die zich hebben uitgedrukt in de Engelse taal en werden bijgestaan door de aangestelde tolken, die de wettelijk voorgeschreven eed hebben afgelegd en de gezegden hebben vertaald van het Engels naar het Nederlands en omgekeerd.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 20 september 2017, gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften houdende de grieven, die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde **A. R.** op 22 september 2017 ingediende "grievensformulier hoger beroep", opgesteld volgens het bij koninklijk besluit van 18 februari 2016 tot uitvoering van artikel 204, derde lid van het Wetboek van Strafvordering vastgestelde model (zoals van toepassing voor het werd vervangen bij koninklijk besluit van 23 november 2017), wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de strafmaat, de verbeurdverklaring (aankruising van grieven 1.4 en 1.7) en op burgerlijk gebied met betrekking tot de schadebegroting (cijfers), de intresten en andere (aankruising van 2.3, 2.4 en 2.5).

In het door de advocaat van de beklaagde **A. R.** op 18 oktober 2017 ingediende (tweede) "grievensformulier hoger beroep", wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (m.b.t. de telastleggingen A2, C2, D2 en E), de straf, het niet toepassen van de Probatiewet en met betrekking tot de verbeurdverklaring (aankruising van 1.1, 1.4, 1.6 en 1.7) en op burgerlijk gebied met betrekking tot de schadebegroting (cijfers), de interesten en andere (aankruising van 2.3, 2.4 en 2.5).

De grievensformulieren van de beklaagde **A. R.** van respectief 22 september 2017 en 18 oktober 2017 moeten samen gelezen worden.

In het door de advocaat van de beklaagde **A. C. K.** ingediende "grievensformulier hoger beroep", opgesteld volgens het bij koninklijk besluit van 18 februari 2016 tot uitvoering van artikel 204, derde lid van het Wetboek van Strafvordering vastgestelde model (zoals van toepassing voor het werd vervangen bij koninklijk besluit van 23 november 2017), wordt nauwkeurig bepaald

welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (m.b.t. de telastleggingen A en D, inclusief de verzwarende omstandigheden, m.b.t. de verzwarende omstandigheden van de telastlegging C en m.b.t. de weerhouden slachtoffers van de telastlegging C, zijnde dames geïdentificeerd onder "Beauty", "D." en telefoonnummer (...) en een dame met de naam "J. S."), de strafmaat, het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel en de verbeurdverklaring (aankruising van 1.1,1.4,1.7 en 1.7).

In het door de advocaat van de beklaagde **I. G.** ingediende "grievensformulier hoger beroep", opgesteld volgens het bij koninklijk besluit van 18 februari 2016 tot uitvoering van artikel 204, derde lid van het Wetboek van Strafvordering vastgestelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (m.b.t. de telastleggingen A, B en D, inclusief de verzwarende omstandigheden, m.b.t. de verzwarende omstandigheden van de telastlegging C en m.b.t. de weerhouden slachtoffers van de telastlegging C, zijnde dames E. L., gedurende de periode van 28 december 2016 tot 23 maart 2017, E. G., in de periode van 18 februari 2017 tot 19 maart 2017 en O. I. L., gedurende die maanden voorafgaandelijk aan haar aantreffen op 10 juni 2017), de strafmaat, het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel en de verbeurdverklaring (aankruising van 1.1,1.4,1.6 en 1.7).

In het door de advocaat van de beklaagde **D. T. A.** ingediende "grievensformulier hoger beroep", volgens het voormelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (m.b.t. de telastleggingen A8, C8 en D8), de kwalificatie van het misdrijf, de verbeurdverklaring (aankruising van 1.1, 1.2 en 1.7) en op burgerlijk gebied met betrekking tot de ontvankelijkheid, het causaal verband en de schadebegroting (cijfers) met betrekking tot de burgerlijke partijen S. E., vzw Pag-Asa en vzw Payoke (aankruising van 2.1,2.2 en 2.3).

In het door de advocaat van de beklaagde **I. U.** ingediende "grievensformulier hoger beroep", volgens het voormelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (alle telastleggingen) en de strafmaat (aankruising van 1.1 en 1.4) en op burgerlijk gebied met betrekking tot de schadebegroting (cijfers) (aankruising van 2.3).

In het door de advocaat van de beklaagde **E. A.** ingediende "grievensformulier hoger beroep", volgens voormeld model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (m.b.t. de telastleggingen A4, C4 en D4), de kwalificatie van het misdrijf en de verbeurdverklaring (aankruising van 1.1, 1.2 en 1.7) en op burgerlijk gebied met betrekking tot de ontvankelijkheid, het causaal verband en de schadebegroting (cijfers) met betrekking tot de burgerlijke partijen vzw Pag-Asa en vzw Payoke (aankruising van 2.1,2.2 en 2.3).

In het door de advocaat van de beklaagde **C. A.** ingediende "grievensformulier hoger beroep", opgesteld volgens voormeld model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuldigverklaring (m.b.t. de telastleggingen A6, B, C6, D6, E, in hun geheel, met verzwarende omstandigheden), de strafmaat, het niet toepassen van het gevraagde gewoon uitstel/ probatie uitstel en de gevraagde gewone opschorting/probatieopshorting en de verbeurdverklaring (aankruising van 1.1,1.4,1.6 en 1.7) en op burgerlijk gebied met betrekking tot de

ontvankelijkheid en 'andere' (met verduidelijking: bij vrijspraak: burgerlijke vordering ongegrond/onbevoegd) {aankruising van 2.1 en 2.5).

In het door de advocaat van de beklaagde **O. A.** ingediende "verzoekschrift hoger beroep - grievenopgave", worden de grieven op voldoende nauwkeurige wijze aangeduid.

Uit het grievenformulier, opgesteld volgens een model dat afwijkt van het modelformulier dat door het vermelde KB wordt vooropgesteld, leidt het hof af dat de beklaagde O. A. grieven indient op strafgebied tegen de schuldigverklaring en de strafmaat (met inbegrip van de bijzondere verbeurdverklaring) en op burgerlijk gebied, tegen de tegen haar uitgesproken veroordelingen tot schadevergoeding.

In het door het openbaar ministerie op 18 oktober 2017 ingediende "grievenformulier hoger beroep", opgesteld volgens het voormelde model, wordt nauwkeurig bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de strafmaat en dit tegen de voormelde beklaagden die hoger beroep instelden, als dusdanig geformuleerd als een 'volgberoep', doch beperkt tot de strafmaat.

2.3 Elk hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld en is ontvankelijk.

Het hof beslist in het voorliggende arrest binnen de perken van de hoger beroepen en van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 van het Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van het voormelde artikel 210 op te werpen.

Het hof stelt vast op burgerlijk gebied niet meer te oordelen te hebben wat betreft de beslissingen over de beklaagden A. C. K. en I. G. gelet op de afwezigheid van hoger beroep op burgerlijk gebied vanwege deze beklaagden en de afwezigheid van hoofdberoep van een burgerlijke partij gericht tegen deze beklaagden.

3. Het strafdossier vat aan met het aanvankelijk proces-verbaal van 18 januari 2017 (stuk 1, kaft 1). Een rechercheur van de lokale politie Oostende surfte op 17 en 18 januari 2017 naar de website redlights.be en klikte door op de advertenties voor privé-ontvangst met de zoekterm 'Oostende', waarbij gestoten werd op advertenties voor "B. E. in Oostende en Belgium". Een hoofdinspecteur nam contact op met het vermelde gsm-nummer en maakte met een vrouw aan de andere lijn een afspraak voor een half uur later. Het naderhand meegedeelde adres is A. Hotel te Oostende. De politie ging ter plaatse en ontmoette er een Nigeriaanse vrouw. Tijdens de huiszoeking met toestemming werden in de hotelkamer die deze jonge vrouw gebruikte onder meer lege verpakkingen van condooms, ongebruikte condooms, twee gsm-toestellen en propjes toiletpapier aangetroffen. Tijdens de huiszoeking met toestemming kwam een tweede Nigeriaanse vrouw de kamer binnen, die zich identificeerde aan de hand van een Frans document 'attestation de demande d'asile procedure normale' (vrije vertaling: attest van asielaanvraag normale procedure) als A. L. (...).

In het hotel werd een reservatieformulier op naam van I. U. aangetroffen.

In een navolgend proces-verbaal (NPV) van 18 januari 2017 (stuk 2, kaft 2) stelde de politie vast dat vanaf het ogenblik van aantreffen van E. S. en A. L., op de toestellen van de beide vrouwen herhaaldelijk werd ingeheid door twee Lycamoblle-nummers (zijnde ... en ...) wat

de politie deed vermoeden dat de gebruiker(s) van deze nummers probeerde(n) na te gaan wat er gaande was met de dames.

E. S. gaf aan de politie aan dat zij en A. L. door een zekere F. (naderhand geïdentificeerd als I. U.) naar Oostende zijn gebracht om te werken als prostituee. De afspraken werden geregeld door de vriend van I. U., zijnde K. (naderhand geïdentificeerd als A. C. K.). E. S. gaf aan dat zij 40% van het geld dat ze met zich te prostitueren verdienden moesten afstaan aan I. U. en A. C. K. terwijl onder controle van deze personen stonden (stukken 2 en 3, kaft 2). E. S. verklaarde onder meer dat zij geen vast adres had en bij vrienden verbleef, toen bij een zekere C.; ze is Nigeriaanse en was illegaal in België (stuk 54, kaft 3). E. S. verklaarde dat A. C. K. en I. U. op een 'zwart feest' in Antwerpen naar haar toekwamen en een gesprek begonnen. Zij vertelde dat ze 'illegaal' was en zij het financieel moeilijk had. A. C. K. en I. U. stelden haar een oplossing voor: zij kon voor hen in de prostitutie werken. Ze zou 60% van de opbrengst voor zichzelf kunnen houden. Er werd afgesproken dat zij zich via een advertentie op Redlights zou prostitueren. A. C. K. nam haar mee naar zijn woning en maakte foto's van haar om op Redlights te plaatsen. A. C. K. had lingerie voor haar gekocht voor de foto's; na het maken van de foto's moest ze die lingerie teruggeven. Ze werd met A. L. op een bepaalde dag naar Oostende gebracht, in gezelschap van I. U.. Zij moesten nog een deel van de taxirit betalen. I. U. boekte een kamer in het hotel voor hen, waar ze zich moesten prostitueren. A. C. K. contacteerde haar meestal per sms wanneer ze een klant moest ontvangen; hij liet zo ook weten hoe lang zij de klant moest ontvangen en hoeveel ze moest aanrekenen (stuk 84, kaft 3).

A. L. verklaarde dat zij Nigeria ontvluchtte omdat ze ging uitgetrouwde en besneden worden. Een vrouw genaamd A. kon haar naar Europa brengen. Die reis zou haar 30.000 euro kosten, die ze niet onmiddellijk moest betalen. Ze dacht dat ze nu al zo'n 5.000 euro had overgemaakt aan A. (stuk 74, kaft 3). Ze bevestigde dat zij de helft van haar inkomen aan I. U. moest geven en de helft die ze overhield diende om A. af te betalen.

Bij de politie bestond de informatie dat een Nigeriaan met de (roep)naam A. C. K., wonend te Antwerpen, (...), Nigeriaanse meisjes als escorte tewerkstelde en hiervoor adverteerde op het internet. Hij maakte de afspraken met de meisjes en stuurde de meisjes naar de klanten. Soms werden de meisjes door Afrikaanse illegale taxichauffeurs naar de klanten gevoerd. De meisjes moesten een deel van hun geld aan A. C. K. afgeven (stuk 8, kaft 2).

Naar aanleiding van de rechtsgeldig uitgevoerde tap, kon vastgesteld worden dat I. U. een duidelijk coördinerende rol speelde in het leggen van contacten met vrouwen die aan escorte deden en die zich prostituerden op privéadressen en deze de tarieven en de werknaam van deze dames bepaalde. Tevens werd door haar een zekere boekhouding bijgehouden van welke bedragen de meisjes dienden te betalen (o.m. stukken 6 en 8, kaft tap 1-10).

Uit de informatie van de tap volgt ook dat A. C. K. ook dergelijke coördinerende rol speelde (o.m. stukken 8-9, kaft 5 tap 1-13).

Het hof verwijst verder naar de feitelijke vaststellingen van de eerste rechter in het beroepen vonnis en maakt deze tot de zijne.

4. Waar In de diverse telastleggingen regelmatig sprake is van "minstens" stelt het hof vast dat dit begrip de saisine niet verruimt of kan verruimen tot feiten die geen deel uitmaken van de telastleggingen. Het herhaalde begrip "minstens" heeft aldus geen relevantie en betekenis.

5. Het gerechtelijk onderzoek toonde het bestaan aan van een netwerk van prostitutie en andere vormen van seksuele uitbuiting. De verhalen in de verklaringen van de meisjes en dames die slachtoffer van de te last gelegde feiten waren bevestigend dit. Het hof verwijst naar de overwegingen hierover in het beroepen vonnis en maakt deze tot de zijne.

Hierna bespreekt het hof de telastleggingen per beklaagde.

5.1 A. C. K. - telastleggingen A1, C1, D1 en E

De telastleggingen A1, C1, D1 en E zijn in hoofde van de beklaagde A. C. K. voor het hof bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde A. C. K.. Het onderzoek op de rechtszitting voor het hof en het voor deze beklaagde in conclusies en pleidooi aangevoerde (feitelijk) verweer doen geen afbreuk aan de juistheid van de vaststellingen van de eerste rechter.

In aanvulling hiervan en in antwoord op het verweer van de beklaagde A. C. K. voor het hof, overweegt het hof verder het volgende:

Uit de dossier-elementen komt naar voor dat de beklaagde A. C. K. een determinerende en coördinerende rol speelde in de opgezette mensenhandel en de hiermee samenhangende misdrijven. De beklaagde A. C. K. erkent dit trouwens zelf uitdrukkelijk in zijn conclusies waar hij stelt dat "ook de tapmaatregel (aantoont) dat (hij zich inderdaad inliet) met het coördineren van prostitutiegerelateerde activiteiten".

Hij erkende zelf bij zijn verhoor op 6 februari 2017 dat hij sedert 2014 begon te werken in de 'seksindustrie', waarmee hij wees op het plaatsen van seksadvertenties voor meisjes en dames, waarmee hij, naar zijn zeggen, een bedrag van 300 euro tot 1.000 euro maandelijks verdiende.

Ten onrechte voert de beklaagde A. C. K. ter weerlegging van de kwalificatie mensenhandel (telastlegging A1) onder meer aan dat hij de vrouwen nooit dwong in een bepaalde richting, dat een groot deel van de vrouwen al in de prostitutiesector werkten, dat er voldoende dames waren die bij hem hun seksuele diensten aanboden en dat hij geen geweld gebruikte. Deze elementen missen feitelijk grondslag en zijn op zich niet determinerend voor het bestaan van de misdrijven.

Kwalijk is dat hij de geloofwaardigheid van de verklaringen van de slachtoffers in twijfel trekt door te suggereren dat zij hun verklaringen in zijn nadeel wijzigden van zodra zij hoorden dat zij het statuut van slachtoffer van mensenhandel konden verkrijgen. Uit het geheel van de dossiergegevens kan worden afgeleid dat diverse meisjes aanvankelijk schoorvoetend, onzeker en bevreesd een verklaring aflegden. Naarmate de verhoren vorderden en het vertrouwen van de meisjes in het onderzoek toenam, onthulden zij feiten die niet waren ingegeven door overdrijving in de betrachting een gunstig statuut te kunnen bekomen. De onthullingen stroken met de vaststellingen en de verklaringen van andere meisjes.

Uit de verklaringen van diverse slachtoffers volgt dat zij door toedoen van de beklaagde A. C. K. in de prostitutie tewerkgesteld werden op een wijze dat ze economisch uitgebuit werden. Dit wordt concreet geïllustreerd door te verwijzen naar de volgende slachtoffers:

- E. S. werkte toen zij op 18 januari 2017 door de politie werd aangetroffen een tweetal jaar in België, waarvan ongeveer anderhalf jaar voor de beklaagde A. C. K.. Zij werkte voor hem (onder meer) onder de roepnaam B. Zij moest klanten privé ontvangen en

diende als escorte. Zij verklaarde dat zij altijd ten dienste moest staan van de beklaagde A. C. K., zelfs als zij ongesteld was. Ze ontving vier tot zes klanten per dag en diende soms de 'klok rond' te werken. Zij moest 40% van haar ontvangsten afstaan aan de beklaagde A. C. K..

Het telefoonnummer van E. S. werd opgeslagen teruggevonden in de mobiele telefoon van de beklaagde A. C. K.. Aan de hand van de uitlezing van het gsm-toestel van E. S. kon de politie vaststellen dat zij op diverse plaatsen werkzaam was onder diverse werknamen en dat zij aan, zijnde de beklaagde A. C. K., aangaf dat de klanten geweest waren en wat de verdiensten waren.

De politie berekende dat zij in de periode dat zij voor de beklaagde A. C. K. werkte in totaal minstens 131.280 euro aan hem moest afgeven.

- A. L. werd ook op 18 januari 2017 aangetroffen. Zij verklaarde dat zij toen werkte voor I. U., maar dat zij in het verleden gewerkt had voor 'A. C. K.' via advertenties op Redlights.be. Volgens berekening op basis van haar verklaringen gaf zij 7.200 euro af aan de beklaagde A. C. K.. Volgens de beklaagde A. C. K. had hij met haar een afspraak van 40% afgifte van haar inkomsten, wat de beklaagde A. C. K. blijkbaar als normaal ervoer. Volgens hem zou zij hem zelfs nog een 'saldo' verschuldigd zijn geweest (NPV 008510/2017).
- S. E. werd op 5 februari 2017 aangetroffen te Oostende toen ze opgehaald werd door D. T. A. (zie bespreking van deze beklaagde hierna). Zij werkte (onder meer) onder de werknamen 'F.' en 'A.' voor 'A. C. K.' en dit gedurende ruim vier maanden. Ze moest dagelijks werken en moest allerhande seksuele handelingen stellen die 'A. C. K.' met de klanten had afgesproken, zonder haar medeweten. Van haar verdiensten, van 300 euro tot 1.000 euro per week, moest ze na aftrek van de huishuur van het appartement te Oostende, 50% afstaan aan A. C. K.. Bovendien zou de beklaagde A. C. K. haar hardhandig hebben behandeld als zij met hem in discussie ging (NPV's 002021/2017 en 004407/2017).

Ook de uitlezing van de gsm's van enerzijds S. E. en anderzijds de beklaagde A. C. K. bevestigen de sturende rol van de beklaagde A. C. K.. Hetzelfde geldt voor de resultaten van de tapmaatregel, waaruit kan afgeleid worden dat de beklaagde A. C. K. voor haar het soort prostitutiewerk bepaalde (bv. escorte), het vervoer organiseerde (waarvan de dame een deel van de taxirit voor eigen rekening moest nemen) en de duur en de prijs voor het prostitutiewerk bepaalde.

Voor S. E. werd uitgerekend dat zij een bedrag van 10.400 euro afdroeg aan de beklaagde A. C. K..

De beklaagde erkende dat hij met haar voor de verdiensten een 45/55-afspraken had; daarboven diende zij 60 euro per week te betalen voor de huur van het appartement (NPV 008510/2017).
- E. C. werd eveneens op 5 februari 2017 aangetroffen te Oostende in het appartement gelegen aan de (...), nadat ze daar werd afgezet door D. T. A..

Zij werkte voor A. C. K.. Het scenario van de volledige beschikbaarheid herhaalt zich, evenals de 40%-afgifteregeling.

Zij verklaarde dat zij éénmaal een door de beklaagde A. C. K. aangeboden klant weigerde, waarna zij een drietal maanden geen 'werk' meer kreeg van de beklaagde A. C. K.; na deze drie maanden is ze dan alle opdrachten van de beklaagde A. C. K. beginnen uitvoeren.

Zoals vermeld, moest ook zij 40% van haar inkomsten aan de beklaagde A. C. K. afstaan en moest zij hier bovenop nog 60 euro per week betalen voor de huur van het appartement.

Bij de uitlezing van de gsm's viel op dat A. C. K. de opdrachten, de duur en de prijs van de opdrachten bepaalde, waaronder specifiek ook seks met of zonder condoom (NPV 002317/2017).

Voor haar berekende de politie een afgifte van 150.000 euro aan de beklaagde A. C. K.. De beklaagde A. C. K. bevestigde dat het meisje voor hem werkte en zij 40% van haar inkomsten moest afstaan, meer 60 euro per week voor de huur van het appartement.

- I. J. werd eveneens op 5 februari 2017 aangetroffen in het vermelde Oostendse appartement. Zij werkte ook voor de beklaagde A. C. K.. Volgens berekening gaf zij 1.240 euro aan hem af. Er kan verwezen worden naar de resultaten van de uitlezing van de gsm's en de resultaten van de tapmaatregel (NPV's 002317/2017 en 001864/2017).
- Voor de dames B. S., E. J., E. V. en I. G. is er sprake van een gelijkaardig scenario (cf. NPV 002296/17).
- Uit de analyse van het gsm-toestel van de beklaagde A. C. K. volgt bovendien dat ook nog andere, niet nader geïdentificeerde dames op eenzelfde wijze door de beklaagde werden tewerkgesteld én uitgebuit in de prostitutie. Deze dames stonden in zijn mobiele telefoon opgeslagen onder werknamen als T., Beauty, D. en J..

De omstandigheid dat het misdrijf mensenhandel telkens werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de, voornamelijk Nigeriaanse, dames zich bevonden is aangetoond op grond van de dossiergegevens. De dames bevonden zich op illegale wijze in het Rijk, wat een onwettige administratieve toestand is. Zij waren sociaal geïsoleerd en waren alleen en eenzaam in het land, zonder enige regelmatige vorm van inkomen of bestaansmiddelen. Dit bracht mee dat zij in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich door de beklaagde te laten misbruiken.

De omstandigheid dat door de beklaagde A. C. K. enige vorm van dwang op de dames werd uitgeoefend is eveneens aangetoond, op grond van de verklaringen van B. S., S. E., E. C., A. L., E. J. en E. V.. Hieruit volgt dat de beklaagde A. C. K. fysiek geweld en psychische dwang gebruikte. Hierbij verwijst het hof ook naar de dwang die volgt uit de weigering gedurende een bepaalde periode van bepaalde opdrachten, zoals het hebben van seksuele contacten zonder condoom, bij wijze van vergelding, waardoor de meisjes in die periode zonder werk en inkomsten waren en zij op die wijze nog meer afhankelijk werden van de tewerkstelling door de beklaagde A. C. K..

De beklaagde A. C. K. bepaalde de wijze waarop de dames de klanten seksueel moesten bedienen. Dit was met inbegrip van onveilige seksuele contacten, namelijk zonder gebruik van een condoom. Aldus is ook de omstandigheid dat het leven van de dames als slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, aangetoond, gezien door deze

onveilige veelvuldige seksuele contacten de kans op levensbedreigende infecties, zoals HIV, heel groot was.

De beschreven, gelijklopende werkwijze ten aanzien van de diverse dames brengt mee dat ook de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt is bewezen.

Ook de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of hij de hoedanigheid van leidend persoon had of niet is aangetoond. De prostitutie werd georganiseerd in het kader van een in de tijd durende vereniging van meer dan twee personen met het oogmerk uit de prostitutieactiviteit direct of indirect vermogensvoordelen te halen.

Wat betreft de (mensensmokkel (telastlegging D1) kan het argument dat hun overbrenging naar België via een smokkelaar volledig los moet worden gezien van hun, latere, seksuele uitbuiting hier in België door het hof helemaal niet worden bijgetreden. Zoals de eerste rechter in het beroepen vonnis terecht overwoog, is het volgens het hof op grond van de dossiergegevens aangetoond dat de betrokken dames met het oog op hun seksuele uitbuiting in België naar het Rijk werden gesmokkeld. Dat de beklaagde A. C. K., onder meer, E. S., pas hier in België leerde kennen, sluit niet uit dat hij schuldig is aan de ten aanzien van haar, en andere dames, gepleegde mensensmokkel. Ook het feit dat andere dames, zoals S. E., B. S. en I. J. door derden naar België werden gesmokkeld, sluit niet uit dat de beklaagde schuldig is aan mensensmokkel ten aanzien van hen, nu de mensensmokkel met het oog op hun seksuele uitbuiting hier in België werd uitgevoerd. Anders dan de beklaagde A. C. K., neemt het hof de verklaring van E. J. aan als geloofwaardig.

Ook het feit dat tijdens de huiszoeking bij de beklaagde A. C. K. geen documenten (vliegtuigtickets, verblijfsdocumenten, ...) werden aangetroffen, doet geen afbreuk aan de hiervoor gedane vaststelling.

Waar de beklaagde A. C. K. verwijst naar de beklaagde O. A. als degene die instond voor het begeleiden van Nigeriaanse meisjes vanuit Nigeria naar België, erkent hij al het bestaan van dit netwerk, terwijl op grond van de dossiergegevens de grote verwevenheid van de personen die zich schuldig maakten aan de telastlegging D1 kan worden vastgesteld. Uit voorgaande overwegingen volgt dat de telastlegging C1 eveneens bewezen is.

De telastlegging E heeft de beklaagde A. C. K. uitdrukkelijk niet betwist, zoals dit ook bevestigd wordt in de syntheseconclusie voor hem (p. 38).

2 A. R. - telastleggingen A2, C2, D2 en E

De telastleggingen A2, C2, D2 en E zijn in hoofde van de beklaagde A. R. voor het hof bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde A. R.. Het onderzoek op de rechtszitting voor het hof en het voor deze beklaagde in conclusies en pleidooi aangevoerde verweer doen geen afbreuk aan de juistheid van de vaststellingen van de eerste rechter.

In aanvulling hiervan en in antwoord op het verweer van de beklaagde A. R. voor het hof, overweegt het hof verder het volgende:

Het misdrijf mensenhandel (telastlegging A2) dat de beklaagde A. R. ten laste wordt gelegd slaat op de slachtoffers E. S., E. C., A. L. en I. U..

Op grond van de tapmaatregel op de telefoonnummers van de beklaagde A. R., die gekend is onder zijn roepnaam 'R.', en zijn levensgezellin I. U. stelden de onderzoekers vast dat deze zich actief inlieten met het plaatsen van seksadvertenties op de website Redlights.be en het regelen van afspraken met klanten voor de meisjes die door en voor hen aan het werk waren als prostituee (NPV 001843; synthese-PV stand van zaken van 2 februari 2017).

De onderzoeksgegevens tonen aan dat de beklaagde A. R. gebruik maakte van bedreigingen ten aanzien van E. S., omdat zij hem nog geld te goed zou zijn geweest. Hij dreigde haar en haar nicht te vermoorden en dreigde met voodoo-praktijken ten aanzien van hen (NPV 001200/2017). Dit gegeven wordt door de beklaagde uitdrukkelijk erkend in zijn conclusie voor het hof: "Omdat ze vreesden (de schulden die E. S. nog had bij de beklaagde A. R.) niet meer terugbetaald te zien, hebben ze inderdaad druk uitgeoefend op (E. S.) en op haar nicht I. J.." (p. 11, conclusie neergelegd op 23 februari 2018). De beklaagde A. R. stelt echter dat geen druk gezet werd op E. S. om zich te prostitueren, doch dat deze druk "enkel betrekking (had) op de financiële afspraken en niet op het al dan niet werken in de prostitutie." (p. 11, conclusie neergelegd op 23 februari 2018). De beklaagde zondert de druk die werd gezet omwille van het vermeende niet nakomen van "financiële afspraken" ten onrechte en kunstmatig af van de druk in het kader van de prostitutie.

De resultaten van de bij de beklaagde A. R., en zijn partner I. U. uitgevoerde huiszoeking (...) tonen aan dat de beklaagde A. R. de seksadvertentie⁵ liet plaatsen (NPV 002260/2017).

De uitlezing van het gsm-toestel Nokia 105 van de beklaagde A. R. bevestigt dat hij adressen opgaf te Dworp, Nossegem, Langemark, Lanaken en Borgerhout, waar prostitutie- en escortdiensten moesten worden uitgevoerd (NPV 003418/2017).

Bij de uitlezing van de gsm-toestellen Nokia 108, Nokia 107, Samsung GT-E1200i, Vodafone 351 en Samsung GT-S5260, aangetroffen tijdens de huiszoeking in de woning van de beklaagde A. R. (en zijn partner I. U.) werden verschillende prostitutie- en escort gerelateerde berichten teruggevonden, met verwijzingen naar diverse adressen, in de diverse Vlaamse provincies.

Ook de resultaten van de tapmaatregel die werd uitgevoerd op een gsm-nummer (...) dat in gebruik was van de beklaagde A. R. bevestigen dat deze beklaagde actief meisjes in de prostitutie tewerkstelde.

Op basis van de diverse onderzoeksresultaten kan besloten worden dat de beklaagde A. R. sinds 14 mei 2014 bezig was met het plaatsen van seksadvertenties via het internet tot op het ogenblik van zijn aantreffen op 5 februari 2017. Het betroffen voornamelijk Nigeriaanse meisjes. Er is geen reden om de periode van de telastlegging A2 In enig onderdeel in te korten ten aanzien van de beklaagde A. R..

Uit de verhoren van de slachtoffers volgt dat de beklaagde A. R. doodsb bedreigingen uitte en dreigde met toepassing van voodoo-praktijken indien de meisjes bij de politie aangifte zouden doen (PV 002296/17, p. 31). Het relaas hiervoor inzake E. S. bevestigt dit.

De door de beklaagde A. R. aangehaalde passages uit de resultaten van de tapmaatregel van een gesprek dat hij had met E. C. (zijnde I. J.; zie p. 12 en 13 conclusie) en waarin er een vriendelijk gesprek plaatsvindt over de bevallen vriendin van de beklaagde A. R., doen geen afbreuk aan

het gegeven van de bedreigingen en neutraliseren deze bedreigingen niet. De omstandigheid van bedreiging of geweld moet niet noodzakelijk bestaan in het constant of voortdurend plegen van geweld of uiten van bedreigingen ten aanzien van een slachtoffer.

De loutere stelling van de beklaagde A. R. dat geen misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand van de meisjes ten aanzien van wie de feiten werden gepleegd, doet 'geen afbreuk aan het bewijs hiervan. De beklaagde A. R. beschreef in zijn conclusie (o.a. ten aanzien van A. L., p. 13 conclusie) zelf de kwetsbare situatie waarin de meisjes zich bevonden. Het hof verwijst naar de overwegingen hiervoor ten aanzien van de beklaagde A. C. K.. De op grond van de dossiergegevens berekende winsten die de beklaagde A. R. bekwam door de prostitutieactiviteiten van de meisjes (PV 002296/17, p. 31) bevestigen dit misbruik en tonen aan dat er geen gelijkwaardige (machts)verhouding was tussen de beklaagde A. R. en de meisjes, zoals hij vergeefs aanvoert.

Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde A. R. en stelt vast dat de telastlegging A2, met inbegrip van de voorziene verzwarende omstandigheden, ten aanzien van de beklaagde A. R. bewezen is. Dit geldt ook voor de telastleggingen C1, D2 en E.

5.3 I. U.- telastleggingen A3, C3 en D3

De beklaagde I. U. was gekend onder haar roepnaam 'F.'. Zij was de levensgezellin en partner van de beklaagde A. R., met wie zij een zoontje heeft.

De telastleggingen A3, C3 en D3 zijn voor de beklaagde I. U. voor het hof bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde I. U.. Het onderzoek op de rechtszitting voor het hof en het door deze beklaagde in conclusie en pleidooi aangevoerde verweer deden geen afbreuk aan de juistheid van de vaststellingen van de eerste rechter.

Het hof verwijst ook naar de overwegingen hiervoor ten aanzien van de beklaagde A. R. en de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde A. R. en de beklaagde I. U..

De omstandigheid dat I. U. ook vermeld wordt als slachtoffer van de misdrijven door haar levensgezel A. R. gepleegd, staan er niet aan in de weg staat dat zij zich later ook zelf aan die misdrijven heeft schuldig gemaakt.

5.4 E. A. - telastleggingen A4, C4 en D4

De telastleggingen A4, C4 en D4 zijn voor het hof bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde E. A.. Het onderzoek op de rechtszitting voor het hof en het door deze beklaagde in conclusie en pleidooi aangevoerde verweer doen geen afbreuk aan de juistheid van de vaststellingen van de eerste rechter.

In aanvulling hiervan en in antwoord op het verweer van de beklaagde E. A. voor het hof, overweegt het hof verder het volgende:

- De beklaagde E. A. stelt dat hij slechts 'de taxi' was voor de escortes en dat zijn hulp aldus enkel als nuttig kan worden beschouwd. Volgens de beklaagde E. A. is het niet zo dat de feiten gepleegd door beklaagde A. C. K. niet konden gepleegd worden zonder zijn hulp. Verder houdt hij voor dat hij "nooit meer dan vermoedens" heeft gehad met betrekking tot het feit dat sommige van de personen die hij vervoerde zich prostitueerden.

Om strafbare deelneming op te leveren volstaat het dat de beklaagde bewust een daad van medewerking aan het misdrijf heeft geleverd. De beklaagde E. A. vervoerde drie meisjes voor het uitvoeren van hun prostitutieactiviteiten. Zijn bewering dat hij slechts vermoedde dat hij hen vervoerde om prostitutie uit te voeren, mist elke geloofwaardigheid. De beklaagde E. A. had bovendien een relatie met O. U. die prostituee was.

- De beklaagde E. A. erkent in conclusie (p. 8) wel dat hij hielp zoeken naar appartementen, doch deze materiële hulp maakte volgens hem geen misdrijf uit.

Zoals echter juist overwogen door de eerste rechter, was de beklaagde nauw betrokken bij de tewerkstelling van (minstens) drie dames in de prostitutie. Het zoeken naar appartementen waarin deze activiteiten konden worden uitgevoerd, maakte daar deel van uit.

5.5 O. A. – tenlasteleggingen A5, C5, D5 en E

De telastleggingen A5, CS, D5 en E zijn voor het hof bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde O. A.. Het onderzoek op de rechtszitting voor het hof en het door deze beklaagde in conclusie en pleidooi aangevoerde verweer deden geeft afbreuk aan de juistheid van de vaststellingen van de eerste rechter.

In aanvulling hiervan en in antwoord op het verweer van de beklaagde E. A. voor het hof, overweegt het hof verder het volgende:

- De loutere bewering dat de meisjes naar België zijn gekomen met de bedoeling hier te komen werken en dat zij "(heel goed wisten) wat voor werk zij hier gingen uitoefenen" is door de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, gesteund op de dossiergegevens, weerlegd.

Tevergeefs voert de beklaagde O. A. aan dat hij "eigenlijk zelfs medelijden met (de meisjes) had". Zoals beschreven door de eerste rechter in het beroepen vonnis, stond de beklaagde onder meer in voor het uitvoeren van diverse financiële transacties in het kader van de prostitutieactiviteiten, wat geenszins een loutere "bijstand" van de meisjes was.

- Dat de beklaagde O. A. niets te maken zou hebben gehad met de tewerkstelling via Redlights.be, doet geen afbreuk aan zijn bewezen deelneming.

- De identiteit van het meisje gekend als 'E.' werd vastgesteld als E. E.. Zij is geboren op (...) te (...). Er is geen enkele reden om te twijfelen aan de juistheid van deze gegevens. Zij was minderjarig op het ogenblik van de te last gelegde feiten omschreven onder de telastlegging D5. De loutere bewering van de beklaagde O. A. dat hij meende te weten dat zij een kind heeft in Nigeria en dat zij minstens boven de leeftijd van 20 jaar was, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Er is geen reden tot verder onderzoek over de leeftijd van dit slachtoffer.
- Dat O. O. Q. een "bijkomend slachtoffer" uit het dossier is, doet geen afbreuk aan haar hoedanigheid van slachtoffer van het bewezen misdrijf. Het volstaat te verwijzen naar wat de beklaagde in conclusies zelf citeert {p. 14, conclusies), namelijk dat zij een bedrag van 10.000 euro betaalde aan de beklaagde O. A. voor haar reis. De verdere feitelijke argumenten van de beklaagde doen geen afbreuk aan zijn schuld.

5.6 C. A.- telastleggingen A6, B, C6, D6 en E

De telastleggingen A6, B, C6, D6 en E zijn voor het hof voor de beklaagde C. A. bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde C. A.. Het onderzoek op de rechtszitting voor het hof en het voor deze beklaagde in pleidooi aangevoerde verweer doen geen afbreuk aan de juistheid van de vaststellingen van de eerste rechter.

De beklaagde heeft voor het hof de telastleggingen ten aanzien van hem trouwens niet verder betwist, doch vroeg een straf met uitstel.

5.7 G. I.- telastleggingen A7, B, C7 en D7

De telastleggingen A7, B, C7 en D7 zijn voor het hof bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde Ibrahim. Het onderzoek op de rechtszitting voor het hof en het voor deze beklaagde in conclusie en pleidooi aangevoerde verweer doen geen afbreuk aan de juistheid van de vaststellingen van de eerste rechter.

In aanvulling hiervan en in antwoord op het verweer van de beklaagde I. G. voor het hof, overweegt het hof verder het volgende:

- De beklaagde I. G. betwist het moreel element van opzet in haar hoofde. Meer bepaald voert zij aan dat de slachtoffers reeds werkten in het prostitutiemilieu, dat zij hen nooit dwong om zich te prostitueren en dat zij geen controle had over de slachtoffers. Volgens de beklaagde I. G. heeft zij enkel E. V. in contact gebracht met haar toenmalige partner, zijnde C. A., die de Internetadvertenties en het prostitutienetwerk regelde {waarbij het hof dit element toevoegt aan de overwegingen hiervoor, inzake de beklaagde C. A.). Deze loutere ontkenning door de beklaagde I. G. wordt ontkracht door de onderzoeksgegevens (zie PV 002296/17, p. 62 e.v.).
- Wat betreft de minderjarigheid van het meisje gekend onder de naam 'E.' verwijst het hof naar de overwegingen hiervoor, ten aanzien van de beklaagde O. A.. In de verklaring

van 22 mei 2017 (not.nr. AN.37.F1.512278/2017) die op 6 april 2018 werd neergelegd ter griffie, is E. E. formeel dat zij, toen, wel degelijk minderjarig was. Zij verklaarde dat de eerdere identiteit niet juist was en dat zij deze opgaf uit angst. Er is geen reden om te twifelen aan de geloofwaardigheid van de betrokkene en het hof neemt deze als geloofwaardig aan: haar verklaring is gedetailleerd en bevat concrete informatie die strookt met andere gegevens van onderzoek. Zo maakte zij spontaan melding van het feit dat zij een kind heeft van, op het ogenblik van haar verklaring, vier jaar, wat een gegeven is dat de beklaagde I. G. ook suggereerde. Er is geen reden om hierover verder onderzoek te laten voeren of enig bijkomend stuk te laten voegen. Het hof is voldoende ingelicht op grond van de voorhanden zijnde onderzoeksgegevens.

De omstandigheid dat I. G. ook vermeld wordt als slachtoffer van de misdrijven door de eerste en de zesde beklaagde gepleegd, staan er niet aan in de weg staat dat zij zich later ook zelf aan die misdrijven heeft schuldig gemaakt.

5.8 D. T. A.- telastleggingen A8, C8 en D8

De telastleggingen A8, C8 en D8 zijn voor het hof bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de overwegingen van de eerste rechter ten aanzien van de beklaagde Davies. Het onderzoek op de rechtszitting voor het hof en het voor deze beklaagde in conclusie en pleidooi aangevoerde verweer doen geen afbreuk aan de juistheid van de vaststellingen van de eerste rechter.

In aanvulling hiervan en in antwoord op het verweer van de beklaagde D. T. A. voor het hof, overweegt het hof verder het volgende:

- Zoals de beklaagde E. A. voert de beklaagde D. T. A. aan dat hij enkel nuttige hulp verleende. Ook stelt hij dat hij nooit meer dan vermoedens had dan dat de personen die hij vervoerde zich prostitueerden. Hij stelt dat hij nooit meer informatie kreeg dan de adressen waar hij zich moest begeven. Deze argumentatie mist grondslag; wat het hof overwoog ten aanzien van de beklaagde E. A. geldt ook voor de beklaagde Davies.

6.1 De voor elke beklaagde bewezen bevonden feiten zijn telkens de uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten samen overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek telkens één straf moet worden toegepast, namelijk de zwaarste.

6.2 De voor elke beklaagde bewezen misdrijven vertonen bijzondere ernst.

De criminele netwerken die bij mensenhandel betrokken zijn buiten actueel de migratiecrisis uit om vooral kwetsbare personen te treffen, in casu jonge vrouwen. Mensenhandel is een ernstige vorm van georganiseerde criminaliteit die veel individuele schade veroorzaakt en die ook maatschappelijk een hoge kostprijs teweeg brengt. De noodzakelijke maatschappelijke strafrechtelijke reactie hierop vertaalde de wetgever in strenge maximumstraffen.

De beklaagden handelden bij de voor hen bewezen misdrijven met een primaire en niets ontziende geldzucht. Zij hadden geen oog voor de psychische en fysieke destructie die dergelijke feiten bij de slachtoffers tot gevolg hebben.

De hierna bepaalde effectieve hoofdgevangenisstraf en effectieve geldboete is voor elke beklaagde passend als maatschappelijke vergelding en om de samenleving te beschermen tegen herhaling van dergelijke misdrijven.

6.2.1 De beklaagde A. C. K. had een zeer belangrijk aandeel in het netwerk. Zijn sociale gevaarlijkheid en schadelijkheid volgt uit de dossiergegevens. De bewezen telastlegging E illustreert zijn uitgesproken perversiteit.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is passend om de beklaagde A. C. K. af te houden van het plegen van nieuwe misdrijven en hem de ernst van de gepleegde misdrijven te doen beseffen, evenals hoe zwaar de samenleving hieraan tilt.

De beklaagde A. C. K. verwierf uit de bewezen misdrijven belangrijke vermogensvoordelen. Het is maatschappelijk niet te verantwoorden dat hij in het bezit zou blijven van de vruchten van zijn misdrijven. Daarom spreekt het hof de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze vermogensvoordelen, die door het openbaar ministerie schriftelijk werd gevorderd, namelijk het equivalent van deze vermogensvoordelen. Het hof begroot deze vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde A. C. K. op 407.020 euro.

Het bedrag van 205 euro dat in contanten in beslag werd genomen en het saldo van 1.989,25 euro van de in beslag genomen rekening (...), met eventuele verworven intresten, zal bij de uitvoering van de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen op het bedrag van 407.020 euro worden toegerekend.

6.2.2 De beklaagde A. R. had eveneens een belangrijke rol en aandeel in het netwerk. Zijn sociale gevaarlijkheid en schadelijkheid volgt uit de dossiergegevens. De ook voor hem bewezen telastlegging E illustreert zijn uitgesproken perversiteit.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is passend om de beklaagde A. R. af te houden van het plegen van nieuwe misdrijven en hem de ernst van de gepleegde misdrijven te doen beseffen, evenals hoe zwaar de samenleving hieraan tilt.

De beklaagde A. R. verwierf uit de bewezen misdrijven belangrijke vermogensvoordelen. Het is ook ten aanzien van hem maatschappelijk niet te verantwoorden dat hij in het bezit zou blijven van de vruchten van zijn misdrijven. Daarom spreekt het hof de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze vermogensvoordelen, die door het openbaar ministerie schriftelijk werd gevorderd, namelijk het equivalent van deze vermogensvoordelen. Het hof begroot deze vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde A. R. op 62.865 euro. Het bedrag van 60 euro dat in contanten in beslag werd genomen zal bij de uitvoering van de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen op het bedrag van 62.865 euro worden toegerekend.

6.2.3 Het feit dat de beklaagde I. U. aanvankelijk zelf prostituee was, weerhield er haar niet van om, als levensgezellin van de beklaagde A. R., mee te werken aan het netwerk van mensenhandel ten aanzien van andere meisjes.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is passend om de beklaagde I. U. af te houden van het plegen van nieuwe misdrijven en haar de ernst van de gepleegde misdrijven te doen beseffen, evenals hoe zwaar de samenleving hieraan tilt.

De beklaagde I. U. verwierf uit de bewezen misdrijven belangrijke vermogensvoordelen. Het is ook ten aanzien van haar maatschappelijk niet te verantwoorden dat zij in het bezit zou blijven van de vruchten van haar misdrijven. Daarom spreekt het hof de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze vermogensvoordelen, die door het openbaar ministerie schriftelijk werd gevorderd, namelijk het equivalent van deze vermogensvoordelen. Het hof begroot deze vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde I. U. op 62.865 euro.

6.2.4 De beklaagde E. A. verleende hand- en spandiensten aan het prostitutienetwerk, in bewustzijn dat de dames seksueel uitgebuit werden. Zoals de eerste rechter terecht Het gelden, reikte zijn aandeel verder dan het louter fungeren als taxichauffeur.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is passend om de beklaagde E. A. af te houden van het plegen van nieuwe misdrijven en hem de ernst van de gepleegde misdrijven te doen beseffen, evenals hoe zwaar de samenleving hieraan tilt.

De beklaagde E. A. verwierf uit de bewezen misdrijven vermogensvoordelen. Het is ook ten aanzien van hem maatschappelijk niet te verantwoorden dat hij in het bezit zou blijven van de vruchten van zijn misdrijven. Daarom spreekt het hof de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze vermogensvoordelen, die door het openbaar ministerie schriftelijk werd gevorderd, namelijk het equivalent van deze vermogensvoordelen. Het hof begroot deze vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde E. A. op 1.440 euro.

6.2.5 De beklaagde O. A. verleende eveneens hand- en spandiensten aan het prostitutienetwerk. In bewustzijn dat de dames seksueel uitgebuit werden. Hij had ook een rol in het (laten) ophalen of laten begeleiden van de Nigeriaanse dames vanuit het buitenland, na hun overtocht naar Italië.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is passend om de beklaagde O. A. af te houden van het plegen van nieuwe misdrijven en hem de ernst van de gepleegde misdrijven te doen beseffen, evenals hoe zwaar de samenleving hieraan tilt.

De beklaagde O. A. verwierf uit de bewezen misdrijven vermogensvoordelen. Het is ook ten aanzien van hem maatschappelijk niet te verantwoorden dat hij in het bezit zou blijven van de vruchten van zijn misdrijven. Daarom spreekt het hof de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze vermogensvoordelen, die door het openbaar ministerie schriftelijk werd gevorderd, namelijk het equivalent van deze vermogensvoordelen. Het hof begroot deze vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde O. A. op 25.675 euro.

Overeenkomstig artikel 433^{no}Wes, § 6, Strafwetboek spreekt het hof verplicht de bijzondere verbeurdverklaring uit van het onroerend goed dat, overeenkomstig artikel 43, 1*, Strafwetboek, gediend heeft of bestemd was tot het plegen van het misdrijf dat overeenkomstig artikel A33^{quinquies} Strafwetboek is strafbaar gesteld, namelijk het pand eigendom van de beklaagde O. A. waarin de kamers werden verhuurd voor de seksuele diensten, zijnde het pand gelegen te (...), kadastraal gekend onder (...) nl. een appartement met een oppervlakte van 1 a 25 ca.

6.2.6 De beklaagde C. A., ook gekend als 'U.', had een belangrijke rol in het netwerk, die alleszins veel ruimer is dan enkel 'taxichauffeur spelen', zoals hij aangaf.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is passend om de beklaagde C. A. af te houden van het plegen van nieuwe misdrijven en hem de ernst van de gepleegde misdrijven te doen beseffen, evenals hoe zwaar de samenleving hieraan tilt.

De beklaagde C. A. verwierf uit de bewezen misdrijven vermogensvoordelen. Het is ook ten aanzien van hem maatschappelijk niet te verantwoorden dat hij in het bezit zou blijven van de vruchten van zijn misdrijven. Daarom spreekt het hof de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze vermogensvoordelen, die door het openbaar ministerie schriftelijk werd gevorderd, namelijk het equivalent van deze vermogensvoordelen. Het hof begroot deze vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde C. A. op 7.370 euro.

6.2.7 De beklaagde I. G. was aanvankelijk prostituee. Dit weerhield er haar echter niet van om landgenotes dezelfde seksuele uitbuiting te laten ondergaan waarvan zij eerst slachtoffer was.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is passend om de beklaagde I. G. af te houden van het plegen van nieuwe misdrijven en haar de ernst van de gepleegde misdrijven te doen beseffen, evenals hoe zwaar de samenleving hieraan tilt.

De beklaagde I. G. verwierf uit de bewezen misdrijven vermogensvoordelen. Het is ook ten aanzien van haar maatschappelijk niet te verantwoorden dat zij in het bezit zou blijven van de vruchten van haar misdrijven. Daarom spreekt het hof de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze vermogensvoordelen, die door het openbaar ministerie schriftelijk werd gevorderd, namelijk het equivalent van deze vermogensvoordelen. Het hof begroot deze vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde I. G. op 3.170 euro.

6.2.8 De beklaagde D. T. A. verleende hand- en spandiensten aan het prostitutienetwerk die verder reikten dan enkel fungeren als taxichauffeur en dit in bewustzijn dat de dames seksueel uitgebuit werden.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is passend om de beklaagde D. T. A. af te houden van het plegen van nieuwe misdrijven en hem de ernst van de gepleegde misdrijven te doen beseffen, evenals hoe zwaar de samenleving hieraan tilt.

De beklaagde D. T. A. verwierf uit de bewezen misdrijven vermogensvoordelen. Het is ook ten aanzien van hem maatschappelijk niet te verantwoorden dat hij in het bezit zou blijven van de vruchten van zijn misdrijven. Daarom spreekt het hof de bijzondere verbeurdverklaring uit van deze vermogensvoordelen, die door het openbaar ministerie schriftelijk werd gevorderd, namelijk het equivalent van deze vermogensvoordelen. Het hof begroot deze vermogensvoordelen in hoofde van de beklaagde D. T. A. op 360 euro. Bij de uitvoering van de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen zal het in contanten in beslag genomen bedrag van 325 euro hierop moeten worden toegerekend.

6.2.9 De opgelegde geldboete is voor elke beklaagde verplicht zoveel maal toe te passen als er slachtoffers zijn.

De bewezen misdrijven werden deels gepleegd na 1 januari 2017, zodat elke geldboete met 70 deciemmen moet vermeerderd worden.

De hierna voor elke beklaagde bepaalde vervangende gevangenisstraf zet elke beklaagde aan tot het betalen van de geldboete.

6.2.10 Artikel 433novies, § 1, Strafwetboek bepaalt dat in de gevallen bedoeld in de artikelen 433quinquies tot 433octies de schuldigen bovendien worden veroordeeld tot ontzetting van de in artikel 31, eerste lid genoemde rechten. Het hof beslist ten aanzien van elke beklaagde tot dergelijke ontzetting voor de hierna telkens bepaalde termijn.

7. De beklaagden zijn als veroordeelden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 25 euro bedraagt en sedert 1 januari 2017 moet vermeerderd te worden met 70 deciemmen tot 200 euro, en moeten eveneens veroordeeld worden tot betaling van de vaste vergoeding verschuldigd krachtens artikel 6 van de programmawet (II) van 27 december 2006 en die nu krachtens artikel 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950, na indexatie, 51,20 euro bedraagt.

Deze bijdrage en vaste kostenvergoeding hebben een eigen aard en zijn geen straf.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, moet elke beklaagde ook worden veroordeeld tot het betalen van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

De beklaagden moeten als veroordeelden worden veroordeeld tot de kosten in de beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, zoals hierna bepaald.

8.1 Burgerlijke partij E. S.

8.1.1 Zoals hiervoor vermeld is het hof wat betreft de beslissingen op burgerlijk gebied van het beroepen vonnis ten aanzien van de beklaagde A. C. K. niet gevat. Het beroepen vonnis is op burgerlijk gebied ten aanzien van de beklaagde A. C. K. definitief.

De burgerlijke partij E. S. vordert voor het hof bevestiging van het beroepen vonnis wat betreft de toegekende schadevergoeding, doch vordert voor de procedure In eerste aanleg een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro terwijl de eerste rechter, kennelijk bij materiële misslag, slechts een rechtsplegingsvergoeding van 1.200 euro toekende. Aldus stelt zij wat betreft de rechtsplegingsvergoeding incidenteel beroep in overeenkomstig artikel 203, § 4, Wetboek van Strafvordering. Dit beroep is ontvankelijk.

8.1.2 Het beroepen vonnis veroordeelde de beklaagden A. R. en I. U. , samen met de beklaagde A. C. K., "solidair en in solidum" tot betaling van een bedrag van 12.000 euro, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 18 Juli 2015 tot de datum van het vonnis, vanaf dan meer de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 1.200 euro.

8.1.3 De burgerlijke partij E. S. steunt haar vordering op de telastleggingen A, C en D, namelijk als slachtoffer van mensenhandel, aanzetten tot prostitutie en mensensmokkel waarbij van haar kwetsbare toestand misbruik werd gemaakt.

De burgerlijke partij leed als gevolg van de respectief voor de beklaagden A. R. en I. U. bewezen onderdelen van de telastleggingen A, C en D schade.

Bij gebreke aan gegevens die een precieze becijfering van deze schade toelaat, begroot het hof, rekening houdend met de duur van de feiten, de aard en ernst van de seksuele uitbuiting en de psychische impact van de feiten, deze schade in billijkheid op 12.000 euro.

8.1.4 Krachtens artikel 162bis, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering, veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklaagde, deze beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Er is geen reden om een ander bedrag dan het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, wat voor een vordering van 12.000 euro, vermeerderd met de vergoedende intresten, 1.320 euro is (schijf van 10.000,01 euro tot 20.000,00 euro), zoals gevorderd.

8.2 Burgerlijke partij S. E.

8.2.1 Zoals hiervoor vermeld is het hof wat betreft de beslissingen op burgerlijk gebied van het beroepen vonnis ten aanzien van de beklaagde A. C. K. niet gevat. Het beroepen vonnis is op burgerlijk gebied ten aanzien van de beklaagde A. C. K. definitief.

De burgerlijke partij S. E. vordert voor het hof bevestiging van het beroepen vonnis. Het beroepen vonnis veroordeelde de achtste veroordeelde, dit is de beklaagde D. T. A. (samen met de beklaagde A. C. K.) "solidair en in solidum" tot betaling aan de burgerlijke partij S. E. van een bedrag van 6.500 euro, vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf 5 december 2016 tot de dag van het beroepen vonnis en vanaf dan meer de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro.

De burgerlijke partij S. E., die in het dictum van haar conclusies stelt de bevestiging van het vonnis te vorderen, vordert verder in het dictum het tussen te komen "vonnis" uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande enig rechtsmiddel en met uitsluiting van de mogelijkheid tot borgstelling of kantonnement.

Aldus stelt de burgerlijke partij S. E., niettegenstaande de vraag tot bevestiging van het beroepen vonnis, toch een (impliciet) incidenteel beroep in overeenkomstig artikel 203, § 4, Wetboek van Strafvordering. Dit incidenteel beroep is ontvankelijk.

8.2.2 De burgerlijke partij S. E. steunt haar vordering kennelijk op de telastleggingen A, C en D, namelijk als slachtoffer van mensenhandel, aanzetten tot prostitutie en mensensmokkel.

Verder verwijst de burgerlijke partij S. E. in de overwegingen van haar conclusies voor het hof naar de telastlegging E, waarbij, volgens de burgerlijke partij, ongeïdentificeerde minderjarige kinderen, waaronder een peutertje en een kleutertje, zwaar se(ks)ueel psychisch en lichamelijk worden misbruikt en getraumatiseerd en, volgens de burgerlijke partij S. E., de eerste, tweede, vijfde en zesde beklagde dit alles mogelijks zelf zouden hebben georganiseerd en opgenomen dan wel minstens ter exploitatie het tot stand gebrachte beeldmateriaal actief hebben verspreid. Verder staat het volgens deze burgerlijke partij vast dat het netwerk zich niet alleen inliet niet mensenhandel en gedwongen prostitutie, maar ook met de verkrachting van peuters, kleuters en kinderen, minstens met de actieve verspreiding van de videobeelden ervan, wat volgens de burgerlijke partij typerend is voor de vermelde beklagden en aantoonbaar waartoe zij in staat zijn.

8.2.3 De burgerlijke partij S. E. is slachtoffer van de telastleggingen A, C en D en is als dusdanig in deze telastleggingen vermeld.

De burgerlijke partij leed als gevolg van de voor de vermelde beklagde bewezen onderdelen van de telastleggingen A, C en D persoonlijke schade.

Bij gebreke aan gegevens die een precieze becijfering van deze schade toelaat, begroot het hof, rekening houdend met de duur van de feiten, de aard en ernst van de seksuele uitbuiting en de psychische impact van de feiten, deze schade in billijkheid op 6.500 euro.

Voor zover gesteund op de telastlegging E, is de vordering van de burgerlijke partij S. E. ongegrond. De telastlegging E, die enkel is gericht tegen de beklagden A. C. K., A. R., O. A. en C. A. slaat op het bezit van kinderpornografische beelden en niet op verkrachtingen van minderjarigen, zoals de burgerlijke partij S. E. in de overwegingen van haar vordering toelicht. S. E. voert en toont niet aan schade te hebben geleden die in causaal verband staat met de telastlegging E.

8.2.4 Krachtens artikel 162bis, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering, veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklagde, deze beklagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Er is geen reden om een ander bedrag dan het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, wat voor een vordering van 6.500 euro, vermeerderd met de vergoedende intresten, 1.080 euro is (schijf van 5.000,01 euro tot 10.000,00 euro).

8.3 Burgerlijke partij E. E.

8.3.1 Zoals hiervoor vermeld is het hof wat betreft de beslissingen op burgerlijk gebied van het beroepen vonnis ten aanzien van de beklagde I. G. niet gevat. Het beroepen vonnis is op burgerlijk gebied ten aanzien van de beklagde I. G. definitief.

De burgerlijke partij E. E. vordert voor het hof bevestiging van het beroepen vonnis. Het beroepen vonnis veroordeelde de vijfde en zesde (samen met de zevende veroordeelde Ibrahim), dit zijn respectief de beklagden O. A. en C. A. "solidair en in solidum" tot betaling aan deze burgerlijke partij van een bedrag van 10.000 euro,/) vermeerderd met de vergoedende

Intresten vanaf 18 januari 2017 tot de dag van het beroepen vonnis en vanaf dan meer de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro.

De burgerlijke partij E. E., die in het dictum van haar conclusies stelt de bevestiging van het vonnis te vorderen, vordert verder in het dictum het tussen te komen "vonnis" uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande enig rechtsmiddel en met uitsluiting van de mogelijkheid tot borgstelling of kantonnement.

Aldus stelt de burgerlijke partij S. E., niettegenstaande de vraag tot bevestiging van het beroepen vonnis, toch een (impliciet) incidenteel beroep in overeenkomstig artikel 203, § 4, Wetboek van Strafvordering. Dit Incidenteel beroep is ontvankelijk.

8.3.2 De burgerlijke partij E. E. steunt haar vordering kennelijk op de telastleggingen A, B, C en D, namelijk als slachtoffer van mensenhandel, aanzetten tot prostitutie en mensensmokkel.

Verder verwijst de burgerlijke partij E. E. in de overwegingen van haar conclusies voor het hof naar de telastlegging E, waarbij, volgens de burgerlijke partij, ongeïdentificeerde minderjarige kinderen, waaronder een peutertje en een kleutertje, zwaar se(ks)ueel psychisch en lichamelijk worden misbruikt en getraumatiseerd en, volgens de burgerlijke partij S. E., de eerste, tweede, vijfde en zesde beklagde dit alles mogelijks zelf zouden hebben georganiseerd en opgenomen dan wel minstens ter exploitatie tot stand gebrachte beeldmateriaal actief hebben verspreid. Verder staat het volgens deze burgerlijke partij vast dat het netwerk zich niet alleen inliet met mensenhandel en gedwongen prostitutie, maar ook met de verkrachting van peuters, kleuters en kinderen, minstens met de actieve verspreiding van de videobeelden ervan, wat volgens de burgerlijke partij typerend is voor de vermelde beklagden en aantoonbaar is waartoe zij in staat zijn.

De burgerlijke partij E. E. is slachtoffer van de telastleggingen A, B, C en D en is als dusdanig in deze telastleggingen vermeld.

8.3.3 De burgerlijke partij leed als gevolg van de respectievelijk voor de vermelde beklagden bewezen onderdelen van de telastleggingen A, B, C en D persoonlijke schade.

Bij gebreke aan gegevens die een precieze becijfering van deze schade toelaat, begroot het hof, rekening houdend met de duur van de feiten, de aard en ernst van de seksuele uitbuiting en de psychische impact van de feiten, deze schade in billijkheid op 10.000 euro.

Voor zover gesteund op de telastlegging E, is de vordering van de burgerlijke partij E. E. ongegrond. De telastlegging E, die enkel is gericht tegen de beklagden A. C. K., A. R., O. A. en C. A. slaat op het bezit van kinderpornografische beelden en niet op verkrachtingen van minderjarigen, zoals de burgerlijke partij E. E. in de overwegingen van haar vordering toelicht. E. E. voert en toont niet aan schade te hebben geleden die in causaal verband staat met de telastlegging E.

8.3.4 Krachtens artikel 162bis, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering, veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklagde, deze beklagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Er is geen reden om een ander bedrag dan het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, wat voor een vordering van 10.000 euro, vermeerderd met de vergoedende intresten, 1.320 euro is (schijf van 10.000,01 euro tot 20.000,00 euro), zoals gevorderd.

8.4 Burgerlijke partij vzw Pag-Asa

8.4.1 Zoals hiervoor vermeld is het hof wat betreft de beslissingen op burgerlijk gebied van het beroepen vonnis ten aanzien van de beklaagden A. C. K. en I. G. niet gevat. Het beroepen vonnis is op burgerlijk gebied ten aanzien van de beklaagde A. C. K. en I. G. definitief.

De burgerlijke partij vzw Pag-Asa vordert voor het hof bevestiging van het beroepen vonnis. Het beroepen vonnis veroordeelde de tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en achtste veroordeelde, dit zijn respectief de beklaagden A. R., I. U. , E. A., O. A. , C. A. en D. T. A. "solidair en in solidum" (samen met de beklaagden A. C. K. en I. G. tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Pag-Asa van een bedrag van 2.500, vergoedende intresten inbegrepen, vanaf de dag van het beroepen vonnis meer de gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 450 euro.

De burgerlijke partij vzw Pag-Asa, die in het dictum van haar conclusies stelt de bevestiging van het vonnis te vorderen, vordert verder in het dictum "de acht gedaagden solidair en in solidum, de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de basis rechtsplegingsvergoeding van 780 euro in eerste aanleg en 780 euro in beroep". Tevens vordert de burgerlijke partij vzw Pag-Asa voor het hof het tussen te komen "vonnis" uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande enig rechtsmiddel en met uitsluiting van de mogelijkheid tot borgstelling of kantonnement.

Aldus stelt de burgerlijke partij vzw Pag-Asa, niettegenstaande de vraag tot bevestiging van het beroepen vonnis, toch een (impliciet) incidenteel beroep in overeenkomstig artikel 203, § 4, Wetboek van Strafvordering. Dit incidenteel beroep is ontvankelijk.

8.4.2 De burgerlijke partij vzw Pag-Asa steunt haar vordering kennelijk op de telastleggingen A, C en D, namelijk als slachtoffer van mensenhandel, aanzetten tot prostitutie en mensensmokkel.

Verder verwijst de burgerlijke partij vzw Pag-Asa naar de telastlegging E, waarbij, volgens de burgerlijke partij, ongeïdentificeerde minderjarige kinderen, waaronder een peutertje en een kleutertje, zwaar se(ks)ueel psychisch en lichamelijk worden misbruikt en getraumatiseerd en, volgens de burgerlijke partij Pag-Asa, de eerste, tweede, vijfde en zesde beklaagde dit alles mogelijks zelf zouden hebben georganiseerd en opgenomen dan wel minstens ter exploitatie het tot stand gebrachte beeldmateriaal actief hebben verspreid. Verder staat het volgens de burgerlijke partij vzw Pag-Asa vast dat het netwerk zich niet alleen inliet met mensenhandel en gedwongen prostitutie, maar ook met de verkrachting van peuters, kleuters en kinderen, minstens met de actieve verspreiding van de videobeelden ervan.

De burgerlijke partij vzw Pag-Asa is een erkend centrum gespecialiseerd in de opvang van slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel, dat instond voor de opvang en begeleiding van de slachtoffers in deze zaak.

8.4.3 De burgerlijke partij leed als gevolg van de respectief voor de vermelde beklaagden bewezen onderdelen van de telastleggingen A, C en D persoonlijke schade, namelijk de kosten

die gemaakt werden ter opvang en begeleiding van de concrete slachtoffers, bestaande uit personeelskosten, logistieke kosten en administratieve begeleiding.

De burgerlijke partij vzw Pag-Asa legt echter geen enkel stuk over om de kosten te staven.

Volgens de burgerlijke partij vzw Pag-Asa is er sprake van een vermengde materiele en morele schade die “ex aequo et bono”, dit is in billijkheid, moet bepaald worden op “minstens 2.500 euro”. De morele component van haar schade heeft de burgerlijke partij vzw Pag-Asa niet toegelicht, noch werden hiervoor stavingstukken overgelegd.

Het hof is van oordeel dat een zekere materiële schade is aangetoond. Bij gebreke aan gegevens die een precieze begroting toelaten begroot het hof deze schade in billijkheid op 1.500 euro.

Het bestaan van morele schade is niet aangetoond.

Voor zover gesteund op de telastlegging E, is de vordering van de burgerlijke partij vzw Pag-Asa ongegrond. De telastlegging E, die enkel is gericht tegen de beklaagden A. C. K., A. R., O. A. en C. A. slaat op het bezit van kinderpornografische beelden en niet op verkrachtingen van minderjarigen, zoals de burgerlijke partij vzw Pag-Asa in de overwegingen van haar vordering toelicht. Bovendien, louter volledigheidshalve vermeld, is de toelichting van de burgerlijke partij vzw Pag-Asa over de (technische) mogelijkheden van de Whatsapp-applicatie niet aangetoond en niet juist. De burgerlijke partij Pag-Asa voert en toont niet aan schade te hebben geleden die in causaal verband staat met de telastlegging E.

8.4.4 Krachtens artikel 162bis, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering, veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklaagde, deze beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

8.5 Burgerlijke partij vzw Payoke

Er is geen reden om een ander bedrag dan het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, wat voor een vordering van 2.500 euro, sinds de datum van haar vordering vermeerderd met de vergoedende intresten, 780 euro is (schijf van 2.500,01 euro tot 5.000,00 euro).

8.5.1 Zoals hiervoor vermeld is het hof wat betreft de beslissingen op burgerlijk gebied van het beroepen vonnis ten aanzien van de beklaagden A. C. K. en I. G. niet gevat. Het beroepen vonnis is op burgerlijk gebied ten aanzien van de beklaagde A. C. K. en I. G. definitief.

De burgerlijke partij vzw Payoke vordert voor het hof bevestiging van het beroepen vonnis. Het beroepen vonnis veroordeelde de tweede, derde, vierde, vijfde, zesde en achtste veroordeelde, dit zijn respectief de beklaagden A. R., I. U., E. A., O. A., C. A. en D. T. A. "solidair en in solidum" (samen met de beklaagden A. C. K. en I. G. tot betaling aan de burgerlijke partij vzw Payoke van een bedrag van 2.500 euro, vergoedende intresten inbegrepen, vanaf de dag van het

beroepen vonnis meer dé gerechtelijke intresten en de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van 450 euro.

De burgerlijke partij Payoke, die in het dictum van haar conclusies stelt de bevestiging van het vonnis te vorderen, vordert verder in het dictum van haar conclusies "de acht gedaagden solidair en in solidum, de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de basisrechtsplegingsvergoeding van 780 euro in eerste aanleg en 780 euro in beroep". Tevens vordert de burgerlijke partij vzw Payoke voor het hof het tussen te komen "vonnis" uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande enig rechtsmiddel en met uitsluiting van de mogelijkheid tot borgstelling of kantonnement.

Aldus stelt de burgerlijke partij vzw Payoke, niettegenstaande de vraag tot bevestiging van het beroepen vonnis, toch een (impliciet) incidenteel beroep in overeenkomstig artikel 203, § 4, Wetboek van Strafvordering. Dit Incidenteel beroep is ontvankelijk.

8.5.2 De burgerlijke partij vzw Payoke steunt haar vordering kennelijk op de telastleggingen A, C en D, namelijk als slachtoffer van mensenhandel, aanzetten tot prostitutie en mensensmokkel.

Verder verwijst de burgerlijke partij vzw Payoke naar de telastlegging E, waarbij, volgens de burgerlijke partij, ongeïdentificeerde minderjarige kinderen, waaronder een peutertje en een kleutertje, zwaar se(ks)uee) psychisch en lichamelijk worden misbruikt en getraumatiseerd en, volgens de burgerlijke partij vzw Payoke, de eerste, tweede, vijfde en zesde beklagde dit alles mogelijks zelf zouden hebben georganiseerd en opgenomen dan wei minstens ter exploitatie het tot stand gebrachte beeldmateriaal actief hebben verspreid. Verder staat het volgens de burgerlijke partij vzw Payoke vast dat het netwerk zich niet alleen Inliet met mensenhandel en gedwongen prostitutie, maar ook met de verkrachting van peuters, kleuters en kinderen, minstens met de actieve verspreiding van de videobeelden ervan.

8.5.3 De burgerlijke partij vzw Payoke is een erkend centrum gespecialiseerd in de opvang van slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel, dat instond voor de opvang en begeleiding van de slachtoffers in deze zaak.

De burgerlijke partij leed als gevolg van de respectief voor de vermelde beklagden bewezen onderdelen van de telastleggingen A, C en D persoonlijke schade, namelijk de kosten die gemaakt werden ter opvang en begeleiding van de concrete slachtoffers, bestaande uit personeelskosten, logistieke kosten en administratieve begeleiding.

De burgerlijke partij Payoke legt echter geen enkel stuk over om de kosten te staven.

Volgens de burgerlijke partij vzw Payoke is er sprake van een vermengde materiële en morele schade die "ex aequo et bono", dit is In billijkheid, moet bepaald worden op "minstens 2.500 euro". De morele component van haar schade heeft de burgerlijke partij vzw Payoke niet toegelicht, noch werden hiervoor stavingstukken overgelegd.

Het hof is van oordeel dat een zekere materiële schade is aangetoond. Bij gebreke aan gegevens die een precieze begroting toelaten begroot het hof deze schade in billijkheid op 1.500 euro.

Het bestaan van morele schade is niet aangetoond.

Voor zover gesteund op de telastlegging E, is de vordering van de burgerlijke partij vzw Payoke ongegrond. De telastlegging E, die enkel is gericht tegen de beklagden A. C. K., A. R., O. A.

en C. A. slaat op het bezit van kinderpornografische beelden en niet op verkrachtingen van minderjarigen, zoals de burgerlijke partij vzw Payoke in de overwegingen van haar vordering toelicht. Bovendien, louter volledigheidshalve vermeld, is de toelichting van de burgerlijke partij vzw Payoke over de (technische) mogelijkheden van de Whatsapp-applicatie niet aangetoond en niet juist. De burgerlijke partij Payoke voert en toont niet aan schade te hebben geleden die in causaal verband staat met de telastlegging E.

8.5.4 Krachtens artikel 162bis, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering, veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklaagde, deze beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Er is geen reden om een ander bedrag dan het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, wat voor een vordering van 2.500 euro, sinds de datum van haar vordering vermeerderd met de vergoedende intresten, 780 euro is (schijf van 2.500,01 euro tot 5.000,00 euro).

9. Diverse burgerlijke partijen vorderden het arrest uitvoerbaar bij voorraad te verklaren. Zoals voor de eerste rechter hebben deze burgerlijke partijen geen reden hiertoe aangevoerd. Het hof gaat niet in op deze vordering.

10. Artikel 436bis, derde lid, Strafwetboek bepaalt: "Ingeval de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij toebehoren, zullen zij aan haar worden teruggegeven. De verbeurdverklaarde zaken zullen haar eveneens worden toegewezen ingeval de rechter de verbeurdverklaring uitgesproken heeft omwille van het feit dat zij goederen en waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats gesteld zijn van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of omdat zij het equivalent vormen van zulke zaken in de zin van het tweede lid van dit artikel."

Hierna beslist het hof, wat een beslissing op strafgebied is, overeenkomstig de vermelde bepaling tot de toewijzing van de waarden die in de plaats gesteld zijn van de vermogensvoordelen waarvan de verbeurdverklaring is uitgesproken ten aanzien van de respectieve beklaagden en dit ten aanzien van elke burgerlijke partij telkens ten belope van de haar toegekende vordering in hoofdsom.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:

- 42,3° en 43, Strafwetboek;
- 211 en 211bis Wetboek van Strafvordering;
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met 'eenparige stemmen:

stelt vast dat het beroepen vonnis definitief is op burgerlijk gebied wat betreft de beklaagden A. C. K. en I. G.;

bevestigt het beroepen vonnis wat betreft de beslissing over de overtuigingsstukken en die inbeslaggenomen gelden waarvan de teruggave aan de rechtmatige eigenaar werd bevolen;

wijzigt het beroepen vonnis van 20 september 2017 voor het overige als volgt:

Op strafgebied:

t.a.v. de beklaagde A. C. K.:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A1, C1, D1 en E samen tot een hoofdgevangenisstraf van **acht jaar** en een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 deciemmen tot 8.000 euro, zoveel maal toe te passen als er slachtoffers zijn, namelijk **zestien maal**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van een bedrag van **407.020 euro**, zijnde het equivalent bedrag van de vermogensvoordelen verkregen uit de voor hem bewezen misdrijven en stelt vast dat het bedrag van 205 euro dat in contanten in beslag werd genomen en het saldo van 1,989,25 euro van de in beslag genomen rekening (...), met eventuele verworven intresten, bij de uitvoering van de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen op het bedrag van 407,020 euro zal worden toegerekend;

verklaart de beklaagde overeenkomstig artikel 433novies, 1°, Strafwetboek voor een termijn van **tien jaar ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, namelijk om:

- openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- verkozen te worden;
- enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

t.a.v. de beklaagde A. R.:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A2, C2, D2 en E samen tot een hoofdgevangenisstraf van **zes jaar** en een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 deciemmen tot 8,000 euro, zoveel maal toe te passen als er slachtoffers zijn, namelijk **vier maal**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van een bedrag van **62.865 euro**, zijnde het equivalent bedrag van de **vermogensvoordelen** verkregen uit de voor hem bewezen misdrijven en stelt vast dat het bedrag van 60 euro dat in contanten in beslag werd genomen bij de uitvoering van de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen op het bedrag van 62.865 euro zal worden toegerekend.

verklaart de beklaagde overeenkomstig artikel 433novies, 1°, Strafwetboek voor een termijn van **tien jaar ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, namelijk om:

- openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- verkozen te worden;
- enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

t.a.v. de beklaagde I. U.:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A3, C3 en D3 samen tot een hoofdgevangenisstraf van **vier jaar** en een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 deciem tot 8.000 euro, zoveel maal toe te passen als er slachtoffers zijn, namelijk **vier maal**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van een bedrag van **62.865 euro**, zijnde het equivalent bedrag van de **vermogensvoordelen** verkregen uit de voor haar bewezen misdrijven;

verklaart de beklaagde overeenkomstig artikel 433novies, 1°, Strafwetboek voor een termijn van **vijf jaar ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, namelijk om:

- openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- verkozen te worden;
- enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;

- een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, ofte dienen in de Krijgsmacht;

t.a.v. de beklaagde E. A. :

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A4, C4 en D4 samen tot een hoofdgevangenisstraf van **30 maanden** en een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 deciemmen tot 8.000 euro, zoveel maal toe te passen als er slachtoffers zijn, namelijk **drie maal**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van een bedrag van **1.440 euro**, zijnde het equivalent bedrag van de **vermogensvoordelen** verkregen uit de voor hem bewezen misdrijven en stelt vast dat bij uitvoering het bedrag van 465 euro, vermeerderd met eventueel verworven intresten, gestort op een COIV-rekening zal worden toegerekend;

verklaart de beklaagde overeenkomstig artikel 433novies, 1°, Strafwetboek voor een termijn van **vijf jaar ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, namelijk om:

- openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- verkozen te worden;
- enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- gezworene of deskundige te zijn, ais instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

t.a.v. de beklaagde O. A. :

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A5, C5, D5 en E samen tot een hoofdgevangenisstraf van **zeven jaar** en een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 deciemmen tot 8.000 euro, zoveel maal toe te passen als er slachtoffers zijn, namelijk **elf maal**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van een bedrag van **25.675 euro**, zijnde het equivalent bedrag van de **vermogensvoordelen** verkregen uit de voor hem bewezen misdrijven en stelt vast dat bij uitvoering het bedrag van 590 euro, vermeerderd met eventueel verworven intresten, gestort op een COIV-rekening zal worden toegerekend;

spreekt voor de beklaagde de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van het **onroerend goed gelegen te (...), kadastraal gekend (...), namelijk een appartement met een oppervlakte van 1 a 25 ca;**

verklaart de beklaagde overeenkomstig artikel A33novies, 1°, Strafwetboek voor een termijn van **tien jaar ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, namelijk om:

- openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- verkozen te worden;
- enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen In de Krijgsmacht;

t.a.v. de beklaagde C. A.:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A6, B, C6, D6 en E samen tot een hoofdgevangenisstraf van **vijf jaar** en een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 deciemmen tot 8.000 euro, zoveel maal toe te passen als er slachtoffers zijn, namelijk **vijf maal**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde **de bijzondere verbeurdverklaring** uit van een bedrag van **7.370 euro**, zijnde het equivalent bedrag van de **vermogensvoordelen** verkregen uit de voor hem bewezen misdrijven;

verklaart de beklaagde overeenkomstig artikel 433nov/es, 1°, Strafwetboek voor een termijn van **tien jaar ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, namelijk om:

- openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- verkozen te worden;
- enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon, die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, ofte dienen in de Krijgsmacht;

t.a.v. de beklaagde I. G.:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A7, B, C7 en D7 samen tot een hoofdgevangenisstraf van **vier jaar** en een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 deciem tot 8.000 euro, zoveel maal toe te passen als er slachtoffers zijn, namelijk **vijf maal**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van een bedrag van **3.170 euro**, zijnde het equivalent bedrag van de **vermogensvoordelen** verkregen uit de voor hem bewezen misdrijven;

verklaart de beklaagde overeenkomstig artikel 433novies, 1°, Strafwetboek voor een termijn van **tien jaar ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, namelijk om:

- openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- verkozen te worden;
- enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
- een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

t.a.v. de beklaagde D. T. A.:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A8, C8 en D8 samen tot een hoofdgevangenisstraf van **achttien maanden** en een geldboete van **1.000 euro**, verhoogd met 70 deciem tot 8.000 euro, zoveel maal toe te passen als er slachtoffers zijn, namelijk **drie maal**, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

spreekt voor de beklaagde de **bijzondere verbeurdverklaring** uit van een bedrag van **360 euro**, zijnde het equivalent bedrag van de **vermogensvoordelen** verkregen uit de voor hem bewezen misdrijven en stelt vast dat bij uitvoering het bedrag van 325 euro, vermeerderd met eventueel verworven Intresten, gestort op een COIV-rekening zal worden toegerekend

verklaart de beklaagde overeenkomstig artikel 433novies, 1°, Strafwetboek voor een termijn van **tien jaar ontzet** uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek, namelijk om:

- openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- verkozen te worden;
- enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- gezworene of deskundige te zijn, als Instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen

van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;

- een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

veroordeelt elke beklagde tot betaling van de vergoeding voor administratieve kosten bepaald op 51,20 euro;

veroordeelt elke beklagde tot betaling van de bijdrage van 25 euro in het Slachtofferfonds, verhoogd met 70 deciemmen tot 200 euro;

veroordeelt elke beklagde tot de Salduz-bijdrage van 20 euro;

veroordeelt de beklagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen telastleggingen die hen gemeen zijn, voor het openbaar ministerie in eerste aanleg begroot op 3.151,09 euro en in beroep op 422,36 euro;

beslist tot de toewijzing van de waarden die in de plaats gesteld zijn van de vermogensvoordelen waarvan de verbeurdverklaring is uitgesproken ten aanzien van de respectieve beklagden en dit ten aanzien van elke burgerlijke partij telkens ten belope van de haar hierna toegekende vordering in hoofdsom;

Op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklagden **O. A.** en **C. A.** hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij **E. E.** van een bedrag van **10.000 euro**, meer de vergoedende intresten vanaf 18 januari 2017 tot de dag van dit arrest, vanaf dan meer de gerechtelijke intresten en tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro in eerste aanleg en 1.320 euro in beroep;

veroordeelt de beklagde **D. T. A.** tot betaling aan de burgerlijke partij **S. E.** van een bedrag van 6.500 euro, meer de vergoedende intresten vanaf 5 december 2016 tot de dag van dit arrest, vanaf dan meer de gerechtelijke intresten en tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 1.080 euro in eerste aanleg en 1.080 euro in beroep;

veroordeelt de beklagden **A. R.** en **I. U.** hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij **E. S.** van een bedrag van **12.000 euro**, meer de vergoedende intresten vanaf 18 januari 2017 tot de dag van dit arrest, vanaf dan meer de gerechtelijke intresten en tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro in eerste aanleg en 1.320 euro in beroep;

veroordeelt de beklagden **A. R.**, **I. U.**, **E. A.**, **O. A.**, **C. A.** en **D. T. A.** **hoofdelijk** tot betaling aan de burgerlijke partij **vzw Pag-Asa** van een bedrag van **1.500 euro**, meer de gerechtelijke intresten vanaf de dag van het arrest en tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 780 euro in eerste aanleg en 780 euro in beroep;

veroordeelt de beklaagden **A. R., I. U., E. A., O. A., C. A. en D. T. A.** hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partij **vzw Payoke** van een bedrag van **1.500 euro**, meer de gerechtelijke intresten vanaf de dag van het arrest en tot betaling van de kosten van deze burgerlijke partij, hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 780 euro in eerste aanleg en 780 euro in beroep;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond;

Als inlichting over de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf en de mogelijke modaliteiten ervan wijst het hof de veroordeelde op de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, en op de wet van 17 mei 2006 houdende oprichting van de strafuitvoeringsrechtbanken, belde gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 juni 2006, en de in uitvoering van deze wetten uitgevaardigde besluiten.

Als inlichting over de mogelijkheden om in het kader van de strafuitvoering te worden gehoord over de voorwaarden die In het belang van de burgerlijke partij moeten worden opgelegd verwijst het hof de burgerlijke partij naar dezelfde wetten en besluiten.

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter V. d. S. E., als voorzitter, en de raadsheren M. B. en O. V. S., en in openbare rechtszitting van **1 juni 2018** uitgesproken door voorzitter V. d. S. E., in aanwezigheid van C. P., substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier M. L..

Kopie

Afgeleverd aan: mr. LANDUYT Renaat

Toegelaten tot het voordeel van de rechtsbijstand bij beslissing van het Bureau van Rechtsbijstand van het Hof van Beroep te Gent dd. 19 juni 2018.